

- b: زورکی والہ ی: لکه: چوکی - خولی - تنکی - انجلی
- c: الف: د بی سا نومونو پہ اخر کجی راخی لکه: خدا - ترپ - نجا
- d: اوږدواو: لکه: زانگو - بنارو - پیشو
- e: خوکندہ (ی): لکه: قیچی - دوستی - خیلوی ... مکرپہ نسبتی صفتونو
کجی خوکندہ (ی) د مذکر لپارہ راخی لکه: دوبي - موچی - ربایي - توپچی
- f: اوږدوہ (ې): د مذکر لپارہ نه راخی لکه: لږي - مښي - کپلي - شېډي
ملکري

دمؤنث دولونه

- په پښتو کجی مؤنث په څلور ډوله دی:
- ۱- حقیقی غیر لفظي (ساه کښ بی نڅښي): هغه دی چې دیوساه کښ نوم وي او تائیت نڅښه پکې نه وي. لکه: خور - مور - ترور - لور - انږور
 - ۲- حقیقی لفظي مؤنث (ساه کښ نڅښه وال): هغه دی چې دیوساه کښ نوم وي او د تائیت نڅښه هم پکې وي. لکه: بنځه - غوا - اسپه - چرکه
 - ۳- غیر حقیقی لفظي مؤنث (بی ساه نڅښه وال): چې د بی ساه شیانو نوم وي او د تائیت نڅښه هم ولري. لکه: لښته - پانه - غرمه - رنا
 - ۴- غیر حقیقی لفظي مؤنث یا سماعي مؤنث (بی ساه بی نڅښي): چې دیو بی ساه شي نوم وي او د تائیت نڅښه هم پکې نه وي. لکه: میاشت - ورځ - منگل - مېچن - برستن

مؤنث جوړونه

په پښتو کجی د مذکر او د مؤنث د پېژندنې لپاره دوه لارې موجودې دي؛
یوه لاره داده چې د مذکر او مؤنث لپاره جلا جلا نومونه اېښودل شوي دي او یو تر

بله سره په لفظ کې ارتباط نه لري لکه: پلار- مور- لور- زوی....

بله لار داده چې مؤنث نوم د یوې قاعدې سره سم د مذکر څخه جوړ شوی وي؛ او په لفظ کې یو تر بله سره ارتباط لري دې قسم ته قانوني مؤنث وایي او د دې د جوړولو قاعدې په وروسته ډول دي،

۱- هغه مذکر نوم چې په آخر کې پي نومه وي، وي؛ که چېرې په اول اومنځ کې خج نه وي د مذکر (ی) په زورکي واله (ی) بدلېږي؛ او که چېرې په اول کې خج راغلی وي نو آخره (ی) په اوږده (ی) بدلېږي او مؤنث ترې جوړېږي.

اول قسم		دوهم قسم	
مذکر	مؤنث	مذکر	مؤنث
اوسنی	اوسنۍ	ملګری	ملګرې
کابلی	کابلۍ	تبرې	تبرې
لېونی	لېونۍ	وږې	وږې
پردی	پردۍ	غلی	غلې

۲- هغه نوم اوصفت چې په منځ کې پي ساکن (واو) یا (ی) راغلی وي؛ که جمع لري او په جمع کې د منځ توري یا په (الف) بدل شوی وي یا غوړېږي وي، نو په مؤنث کې د منځ کومکي توري غوړېږي؛ او په آخره کې څرګنده (ه) زیاتېږي لکه: مذکر- سور- زور- مور- کونډ.... مؤنث- سره- زړه- مړه- کڼه....

۳- هغه نومونه اوصفتونه چې په آخر کې پي اصلي توري راغلي وي یوازې د څرګندې (ه) په زیاتولو مؤنث کېږي لکه: مذکر- چرکه- زرک- زړور- لیکوال.... مؤنث- چرکه- زرکه- زړوره- لیکواله....

یادښت: ټول صفات چې جمع نه لري او یا په جمع کې یې کومکي توري په الف نه

بدلېږي د دغه قانون لاندې راځي؛ يعنې يوازې په آخر کې څرګنده (۵) زياتېږي لکه د مذکر مثالونه: - تور - ټول - غټ - اوم - اوږد مؤنث: - توره - ټوله - غټه - اومه اوږده

www.libtool.com.cn

۷- په پښتو کې ځينې مرکب صفات هم شته چې مذکر او مؤنث لپاره يوشان راځي او غالباً په آخر کې کومکي توري موجود وي. لکه: - ښکاره - خپه - ډاډ - آشنا - يواځې - نږدې - لاهو

مفرد او جمع

نوم د شمېر او کثريت له مخې په دوه ډوله دی؛ مفرد او جمع .
مفرد: - هغه دی چې پر يوشمې يا يو کس باندې دلالت وکړي لکه: هلك - مړ - لږکی
جمع: - هغه ده چې د يوه پلرونو يا ماشومانو او کسانو دلالت وکړي لکه: - هلکان - وږې - لږکي

په پښتو کې ټولې جمعې د مفرد څخه د ځينو علامو په راوړلو جوړېږي د نارينه جمع علامې دادی: (ی - ه - کان - اه - يان - ان - اونه) . او د ښځينه جمع علامې دادی: لکه: (ی - ې - کافي - وې) . د نارينه جمع د جوړولو قواعدې په وروسته ډول بيانېږي:

۱- هغه مفرد نوم او صفت چې په پای کې نښه (ی) راغلی وي په جمع کې يې دغه (ی) په څرګنده (ی) بدلېږي. لکه:

د مفرد مثالونه: - ستوری - نوی - لوښی - اغزی ... جمع مثالونه: - ستوري - نوي - لوښي - اغزي

يادونه: - په دې قسم نومونو کې ساه کېښ نومونه يا صفتونه د مفرد په آخر کې د (ان)

په راوړلو جمع کېږي:

د مفرد مثالونه: مېړۍ - ښاپېړۍ - زمري ... د جمع مثالونه: مېړيان - ښاپېړيان - زمريان

۲- هر نوم اوصفت چې په آخر کې څرګند (واو) يا الف يا اصلي (ه) راغلی وي د -
(ګان) په راوړلو جمع کېږي، لکه:

www.libtool.com.cn

د مفرد مثالونه: - تالو - بارڅو - بابا - جولا - ساده
جمع يې: - تالوګان - بارڅوګان - باباګان - جولاګان - ساده ګان

۳- ساه ګڼښ صفت چې په آخر کې يې څرګنده (ی) يا څرګند (واو) راغلی وي د
(ان) په راوړلو جمع کېږي، لکه:

د مفرد مثالونه: - موچي - دوبي - لاپو - خېټو

جمع يې: - موچيان - دوبيان - لاپوان - خېټوان

۴- هر صفت چې په منځ کې يې (واو) يا (ی) راغلی وي او دغه (واو) او (ی)
په مونث کې غورځېدلی وي؛ نو په جمع کې يې هغه په (الف) بدلېږي او پای کې يې کوچنی
(ه) زياتېږي؛ د مفرد مثالونه لکه: پښتون - ړوند - روڼ - تريخ ... د جمع مثالونه
لکه: - پښتانه - ړانده - رانه - تراخه

۵- ځينې دوه تورين او درې توريز صفت د کوچنۍ (ه) په زياتولو جمع کېږي
لکه د مفرد مثالونه: - غل - مل - مې - شين - اوم ... د جمع مثالونه: - غله - مله - مړه
شنه - اومه

۶- هغه نومونه او صفتونه چې په آخر کې اصلي حرف راغلی وي که ساه ګڼښ وي
عموماً د (ان) په زياتولو سره او که بې ساه وي درونه په زياتولو جمع کېږي د مفرد
مثالونه: - چرګ - اوښ - ځوان - کور - کال د جمع مثالونه: - چرګان - اوښان - ځوانان
کورونه - کلونه - ټوپکونه

ښځينه جمعې

د ښځينه جمع د جوړولو قاعدې او علایې په وروسته ډول دي:

۱- هر مفرد مؤنث نوم چي په آخر کې يې (ولو) يا (الف)، وي د (کافي) پښتيا تولى جمع کېږي لکه:-

مفرد	جمع	مفرد	جمع
نرانگو	زانگو کافي	ژړا	ژړا کافي
پيشو	پيشو کافي	رنا	رنا کافي
ورشو	ورشو کافي	غوا	غوا کافي

يادونه:- ځيني پښتانه د (الف)، نومونه د (وې) په رولړ جمع کوي لکه:-
ژړا - ژړاوې، غوا - غواوې، رنا - رناوې، انا - اناوې

۲- هر مفرد مؤنث نوم چي په آخر کې يې څرکنده (ى)، يا زورکى واله (ى) راغلى وي که ساه کښ وي په (کافي) جمع کېږي او که بې ساه وي په زورکى واله (ى) راځي لکه:

مفرد	جمع	مفرد	جمع
مامى	مامى کافي	دوستي	دوستي
انى	انى کافي	وداني	وداني
بودى	بودى کافي	دښمني	دښمني

۳- کوم مؤنث نومونه چې په آخر کې يې اوږده (ى) راغلى وي په پوهنو په (کافي) جمع او په ناپوهنو عمومي صفاتو کې جمع نه لري بلکه د مفرد او جمع لپاره يو شان راځي لکه:-

پوهن

ناپوهن او عمومي صفات

مفرد	جمع	مفرد	جمع
ناوې	ناو يانې	ورغوې	ورغوې
خوانې	خوانښيانې	تلونکې	تلونکې

۴- هغه مفرد مؤنث نومونه چې په آخر کې پي (۵) وي په جمع کې پي (۵) په اوبډه (ې) بدلېږي. لکه؛

www.libtool.com.cn

مفرد	جمع	مفرد	جمع
کټه	کټې	مالکه	مالګې
خته	خته	ځه	ځې
پانډه	پانډې	چرګه	چرګې

يادونه :- هرکله چې ټول سماعي مؤنثات په آخر کې (۵) لري نو ځکه يې جمع په اوبډې (ې) سر جوړېږي. لکه :- غېږ- غېږې، لمن- لمنې، لار- لارې، څنګل- څنګلې....

۵- د نسبي صفاتو او شریکو صفاتو بڼه ځینه جمعې له نارینه جمعو څخه د (ی) په زریاتو جوړېږي. لکه؛

مذکر جمع	مؤنث جمع	مذکر جمع	مؤنث جمع
دوبیان	دوبیانې	ساده ګان	ساده ګانې
موچیان	موچیانې	آشنا یان	آشنا یانې
کابلیان	کابلیانې	معلمان	معلمانې

۶- د معنوي مؤنثاتو جمعې د یوې قاعدې لاندې نه راځي او په وروسته ډول جوړېږي. لکه؛

مور- میندې	تور- تریندې	ځلې- ځلې	خوړ- خویندې
بڼه- بڼې	لور- لوڼې	تور- تورانې	ورنډار- ورنډارې

د اسم حالتونه

د نوم حالتونه په دوه ډوله دي؛ معنوي اولفظي. لومړي غواړو چې د نوم

معنوي حالتونه و بنښو: دنوم مشهور حالتونه څلور دی چې په وروسته ډول
ښودل کېږي:

www.libtool.com.cn

- ۱- **فاعلي حالت**: - کوم نوم چې په جمله کې فاعل وي؛ يعنې يو کار له هغې شخړه
صادر شي او يا ورپورې تړلی وي هغه حالت ته فاعلي حالت وايي لکه: (زلمی خط
ليکي - تورپسکي کور ته غي)، په دې جملو کې: (زلمی او تورپسکي)، دواړه فاعلي حالت لري.
- ۲- **مفعولي حالت**: - که چېرته يو نوم په جمله کې مفعول واقع شي دغه
حالت ته مفعولي حالت وايي لکه: بريالی ډوډی خوري - ملایي سبق وايي.
په دې جملو کې (ډوډی او سبق) په مفعولي حالت کې دي.
- ۳- **ندایي حالت**: - که چېرته يو نوم ته غږ يا ندا ورکړی شي نو د هغه نوم -
ندایي حالت دی لکه: ای وروڼه! ای هلکه! ای خورې! په دې جملو کې وروڼه
هلک - خور... ندایي حالت لري.
- ۴- **ارتباطي حالت**: - که چېرې يو نوم د ارتباط د اداتو سره استعمال شي او د
ارتباط توري ورځني دغه يا وروسته راشي نو هغه نوم ارتباطي حالت لري او د -
لکه: له کوره راغلم - بازار ته ځم - ملالی ته قلم ورکړه. په دې مثالونو کې: کور -
بازار - ملالی - ارتباطي حالت لري او د ارتباط توري په کې (ته - له) دي. په پښتو
کې د ارتباط توري دادي: په - پر - د - تر - له - ته - نه - شخړه - ځينې - سره... .
- ۵- **که چېرې دوه نومونه (د د) پر واسطه له يو بل سره ارتباط پيدا کړي نو**
هغه وخت ورته اضافي ارتباط وايي. په اضافي ارتباط کې لومړی مضاف اليه او -
وروسته مضاف راځي لکه: د زلمي قلم - دا ختور ځ - دکابل مېنې او که مضاف اليه
درې - دې - يې) ضميرونه وي نو بيا مضاف دغه راځي لکه: قلم مې را که - کتا
دې شخړه شو....

د نوم لفظي حالتونه

په پښتو کې نومونه د آخر د تغيير په لحاظ په **خود وړه دی**، د لته د نومونو لفظي حالتونه په وروسته ډول ښودل کېږي:

۱- هغه نوم چې په نرمه (ی) ختم شوی وي په نډايي حالت کې مفتوح راځي او فتحه يې په (ه) ليکل کېږي په فاعلي او ارتباطي حالت کې د جمع په شکل اوږي يعنې نرمه (ی) يې په څرګنده (ي) بدلېږي او په نورو حالتونو کې په اصلي شکل راځي لکه: ای زلميه! (نډايي حالت) زلمی خط وليکه (فاعلي حالت) په منګي کې او به نشته (ارتباطي حالت) ای سړيه - توريالي سبق ووايه (اصلي حالت)

۲- هغه صفت چې په منع کې (و) وي په نډايي حالت کې مفتوح او په فاعلي او ارتباطي حالت کې د جمع په صورت راځي. لکه: ای پښتونه! وارو هلکانو وځنډېدل. بې ننگي د پښتون مرګ دی.

۳- کوم نومونه چې په صحيح حرف ختم وي په جمع کې (ان-ونه) راځي په نډايي حالت کې مفتوح او په نورو حالتونو کې په اصلي صورت راځي لکه: ای ځوانه! ای هلکه! ای باده! ای کوره!

يادونه: - دغه راز نومونه د رله - تر - يې - نا، له ادا تېسره هم مفتوح راځي. لکه: بې فکړه سړي - ناشکړه دی - ترکړه پورې ځم - له کوره راغلم

۴- سماعي مؤنث او په (ه) او په څرګند (ي) منخوم مؤنث په نډايي - فاعلي او ارتباطي درې وارو حالتونو کې په جمع بدلېږي لکه: بې - ای مېرمنې! نن د ښادۍ ورځ ده - د ښمې د پرکوروڼه وران کړل

۵- هغه معنوي مؤنث چې په صحيح حرف ختم وي په نډايي حالت کې

يې په آخر کې اوږده (ې) زياتېږي (د له - ې - تر) سره مفتوح او په نورو حالتو کې په خپل شکل راځي لکه: - اې مورې! اې خورې، له موره بل څوک خوب نشته دا هلک ې موره دی، دی تر موره ورسوي.

www.libtool.com.cn

- ۶- د جمع او اسم جنس نومونه چې په څرگنده (ي) يا اوږده (ې) يا په (و) غږ وي په نډايي - فاعلي او ارتباطي حالاتو کې د آخر (ه - ي) په اوږدولو بدليږي. لکه: اې سرو - مېلمنو د ودې وخور - اې بنجو
- ۷- هغه مذکر او اسم جنس چې په صحيح حرف ختم وي په نډايي - فاعلي - ارتباطي حالاتو کې يې اخو ته کوچنی (و) زياتېږي لکه: اې هلکانو! د غمخور خنکه دی - اې ځوانانو! دا وښانو بارونه درانه دي

يادگيرنه

الف - ټول صفات چې جمع نلري که چېرې موصوف يې جمع وي نو په درې واړو حالاتو کې يې آخر ته (و) زياتېږي لکه: اې غمجنو! لږ وکسانو کار وکړ اې شتمنو! د پرو خلکو خبرې وکړې

ب - په پښتو کې مصدر د جمع مذکر حکم لري او په دغه درې واړو حالاتو کې په آخر کې يې (و) زياتېږي لکه: د پرو ليکلو سترې کړم - دا دخوږو څښلو وخت نه دی ...

په مينځلويه يې سپين نکرې بابو جانه - هرلڅی چې دورې اصل يې تور وي

نه بدلېدونکي نومونه

هغه ژبه د نورو ژبو لغاتو ته اړه ده او يوه اندازه دخپل لغات پکې موجود وي، په پښتو کې هم د عربي او ځينې نورو ژبو لغات منږتي دي - مگر دغه ټول لغات د پښتو د قانون تابع دي چې په وروسته ډول ښودل کېږي:

۱- هغه نومونه چې په پای کې (الف)، راغلی وي لکه: حمید په خندا راغی -
ای کا کا! دادا چې راته یوښه قلم راوړ...

۲- هغه نرینه نومونه چې په کوچنی (۵) ختم وي لکه: ای نیکه، زلمی ته
خپل تره قلم ویاښه

۳- هغه نوم چې په پای کې یې څرګند (واو) یا اوږد (واو) وي لکه: ای ښارو
پیشو غوښه وټښتوله

۴- هغه نوم چې په زورکي وال (ی) ختم وي لکه: ای انجلی - بلی، دونو پانې
هم توی کړې

۵- هغه نوم چې په اوږده (ې) ختم وي لکه: ای ملګرې - دې دودۍ پنځه -
کره

۶- هغه نرینه نوم چې په څرګنده (ي) ختم وي لکه: ای دوبي - موچي بوټو
وځکندل

۷- هغه مذکر نوم چې په څرګنده (۵) سره ختم وي لکه: ای پیاده - مېلمه
دودۍ وخره

په پښتو کې د پردولغاتو قانون

هره ژبه د نور ژبو لغاتو ته اړه ده او یوه اندازه دخپل لغات پکې موجود
وي، په پښتو کې هم د عربي او ځینې نور ژبو لغات ننوتی دي. مګر دغه ټول
لغات د پښتو د قانون تابع دي چې په وروسته ډول ښودل کېږي:

۱- هغه عربي مصدرونه اولغات چې په آخر کې یې (الف-ع-ح) وي په
پښتو کې مؤنث استعمالېږي لکه: ابتداء - اوس د کار ابتداء ده، اصلاح - دوو تر
منځ اصلاح په کار ده... تفریح - تفریح... مفاهه - په هر کار کې یو تر بله مفاهه

١٠
 اوهریو بېل بېل اوځانته بېل ډول، بېل رنگ، بېل رسم الخط او بېل آوازونه
 لري اولکه څنگه چې بې ویونکي په ډلو او خپلونو تقسیم دی دغسې د ژبې آوازونه
 تلفظ اود ادا طرز یې هم تقسیم دي اوهریو بېل بېل د بېل او ډلې ناینديکي
 کوي لیکن باوجود د تلفظ اود ادا طرز دا اختلاف نه د پښتو ژبې په لیک کې یو
 نه بېلېدونکي اتحاد موجود دی.

۳- اکړکه د پښتو ژبې سره باوجود د زوړوالي پوره ادبي پانگه نشته خو
 بیا هم چې څه موجود دي هغه د پښتو ژبې د هر دورې ناینديکي دپاره اود
 دغه دور د کروړو وړو او خصوصیاتو پوهې له پاره کافي دي د پښتو ادب زده کړه
 به مونږ اړ وړود سانسکرت او فارسي ژبې د ادب په تقابلي مطالعه ترسره کوو چې
 دا دواړه ژبې د پښتو خویندې دي او بیا کشرې خویندې دي ددې کشر خویندو
 د مطالعې په ذریعه مونږ د پښتو ژبې رېښو مطالعه کوو او د پښتو ژبې رېښې که
 مونږ رابرسېره کړو نو دا په حقیقت کې د نورو ژبو سره لاس کول دي.

۴- د پښتو ژبې لیک د نورو ژبو د لیکونو غوندې د بڼې خاڼه چپ یا کین طرف
 ته او د کین طرف څخه بڼې خاڼه حرکت کولای شي او ډلې خوا د آوازونو (اصواتو) په
 لحاظ دا ژبه د نورو څخه نه ریاته جامع ده ولې چې په دې ژبه کې د نورو ژبو د
 الفاظو د جذب کولو اهلیت زیات دی په اردو، عربي، فارسي، انگرېزي کې
 یو داسې لفظ نشته چې گوندې پښتو رسم الخط کې نه لیکل کېږي مگر د پښتو
 د پېر داسې توري او لفظونه شته چې دغه ژبو کې یې هېڅو درک نشته لکه د
 انگرېزي ژبې MOTOR ته پښتو رسم الخط کې د موټر شکل ورکړی اودا
 لفظ یې خپل کړی دی لېکن په انگرېزي د رنرا (رنا) لفظ ته سم ځای
 نشته که ډېر زور وي نو په دغه ژبه کې به ورته د (RANA) یاد -
 (RANRA) شکل ورکړ کېږي اود (رنا) دواړه انگرېزي شکلونه د (رنا)

بڼه ده . توقع : د پره توقع لرم ... اطلاع - موضوع ...

۲- هغه فارسي يا عربي الفاظ چې په پای کې يې اوږد (واو) يا څرکنده (ي) يا (اه) راغلي وي مؤنث استعمالېږي. لکه: - کفتکو - د پره کفتکومه کو، جستجو - جستجو يې پکار ده. دانشگاه - د دانشگاه ده. مشوي - رباعي - آگاه

۳- د عربي هغه ټول مصدرونه او کلمې دغه شان دنور وژبو هغه ټولې کلمې چې په آخر کې يې اصلي توري وي مذكر استعمالېږي لکه: اعتدال - په هر کار کې اعتدال بڼه دی. تعصب، تعصب، بدکار دی

۴- ټول عربي صفتونه چې په اصلي حرف ختم وي په پښتو کې د (ه) زياتولو مؤنث کېږي لکه: خدمتکار - عاقل - عاقله - فاضل - فاضله

۵- هغه عربي مصدرونه او کلمې چې په (ه) يا په مفتوح (ع ح) ختم وي په آخر کې د (ې) په راوړلو جمع کېږي لکه: مناظره - مناظرې - معامله - معاملې - رقه - رقعې

۶- هغه عربي مصدرونه او دنور وژبو کلمې چې په آخر کې يې (الف) وي د (کاني) او (وې) په راوړلو جمع کېږي لکه: التجا - التجا کاني - التجا وې، دعا - دعا کاني دعا وې

۷- کوم نومونه چې په (ع ح) ختم وي او مخکې ترې (الف) (واو) پيښ ، ي وي او دغه راز هغه نومونه چې په اوږد (واو) يا څرکنده (ي) ختم شوي وي دغه ټول د (کاني) په راوړلو جمع کېږي لکه: اطلاع - اطلاع کاني - اختراع - اختراع کاني ارزو - ارزو کاني

۸- هغه عربي نومونه او مصدرونه چې په اصلي حرف ختم وي ساه کښ يې په (ان) او بې ساه يې په (ونه) جمع کېږي. لکه: علم - علمونه، انعام - انعامونه انقلاب - انقلابونه

۹- که چېرې عربي نومونه او مصدر ونه چې د جمعې په ډول استعمال شي نو په پښتو کې د جمع مذکر حکم لري. لکه: انعامات يې ورکړل - نړۍ اطلاعات راغلې دي

www.libtool.com.cn

- ۱۰- د تېلېفون په اړه چې په نږدې - داخلي - ارتباطي حالاتو کې کار چي (و) زياتېږي لکه: اې حرا د شو! مطالبه فکر کړل بڼه دی. حوا د شو د بېرولم
- ۱۱- هغه عربي نومونه چې په (ع ح) منسوخه سره او په (ه) ختم لويي. په درې واړه حالاتو کې يې (ه) اړخه په (ی) بدلېږي لکه: داد مناظرې وخت نه دی. د فتح په وخت کې خوشحالي ډېره وي
- ۱۲- که چېرې (ې - له - نا) په يوه مفرد کلمه کې داخل شي په آخر کې يې د فتحې په حای (ه) راوړل کېږي په نږدې حالت کې په آخر کې (ه) زياتېږي. لکه: بې مطلبه کار ش - پکار دی. خرک يې له حاله خبر نشو ...

ضمیرونه

ضمیر هغه کلمه ده چې د نوم پر حای د تکرار د لرې کولو لپاره راځي. ضمیرونه په پښتو کې په خود ډله دي او مشهور قسمونه يې دادي: - اشاري ضمیرونه
شخصي ضمیرونه - استفهائي ضمیرونه - مبهم ضمیرونه - ربطي ضمیرونه ...

شخصي ضمیرونه

هغه دي چې پر يوه معين شخص يعنی په متکلم - مخاطب او غایب باندې دلالت وکړي؛ شخصي ضمیرونه د استعمال له مخې په پيوست (متصل) او ناپيوست (منفصل) باندې ويشل کېږي. متصل ضمیرونه هغه دي چې يوازې نه راځي او تل د فعل سره پيوست استعمالېږي ټول متصل ضمیرونه دادي:

۱۱۲
م - دمفرد متکلم دپاره لکه په حُم کې .

و - دجمع متکلم دپاره لکه حُو

www.libtool.com.cn

ی - دمفرد مخاطب دپاره لکه حُی

پې - است - دجمع مخاطب دپاره لکه راغلی - راغلاست

ي - ه - دمفرد مذکر غایب دپاره لکه په تللي - گرځیده کې

ل - دجمع مذکر غایب دپاره لکه هلکان .

ه - دمفرد مؤنث غایب دپاره لکه له خبره پاڅېده .

ې - دجمع مؤنث غایب دپاره لکه پوهنځي ته ولاړې .

ي - په حال او مستقبل کې دمفرد - جمع مذکر او مؤنث دپاره لکه زلمی وختي

له خوبه پاڅي - ملالی - چای څښي - هلکان سبق وايي ... دغه متصل همېشه د

افعالو سره پیوست راځي نوځکه فعلي ضمیرونه هم ورته وايي . متصل ضمیرونه

دوه حالت لري - فاعلي او مفعولي - په لازمي افعالو کې دفاعل په حیث او په -

متعدي افعالو کې دمفعولي په حیث راځي خو په استعمال کې منفصل ضمیرونه هم

ورسره راتلای شي .

مفعولي حالت

فاعلي حالت

مفرد	جمع	مفرد	جمع
متکلم - زه کړم	مونږ کړو	زلمی زه وپېژندلم	زلمی مونږ وپېژندلو
مخاطب - ته کړځي	تاسو کړځي	زلمی ته وپېژندلې	زلمی تاسې وپېژندلې
مذکور غایب - دی کړځي	دوی کړځي	مادوی ولیده - مادا ولید	مادوې ولیده - مادوې ولیدې

(مؤنث غایب)

یادونه :- متصل ضمیرونه یوازې په ماضي فعلونو کې مفعولي حالت لري او

په حال او استقبال کې تل دفاعل په حیث راځي .

منفصل ضميرونه

هغه دي چې د بې کلي سره پيوست نه راځي بلکې ځانته او جلا لیکل کېږي
منفصل بيا هم په دوه ډوله دي. مستقل (خپلواک) او غير مستقل (ناخپلواک) دي.
خپلواک يا مستقل په وروسته ډول بنودل کېږي؛

ز. - ما - دمفرد متکلم لپاره ت. - تا - دمفرد مخاطب لپاره
مونږ - د جمع متکلم لپاره تاسې - د جمع مخاطب لپاره
دې - ده - دمفرد مذکر غایب لپاره دنږ - دې غایب لپاره که څه هم دیم سرې حاضر وي
هم استعمالېږي.

۱. - دې - دمفرد مؤنث لپاره دوی - د جمع غایب لپاره.
هغه - د (غ) په زور کې دمفرد مذکر غایب لپاره - لیرې غایب لپاره، هغوی - د جمع
غایب لپاره.

دغه ضمیرونه د استعمال له مخې بېل - بېل حالتونه لري چې په وروسته ډول
بیانېږي؛

۱. په دغه ضمیرونو کې (ده - هغه - هغې) یو اړخې فاعلي حالت لري یعنې د متعدي
ماضي د فاعل په حیث استعمالېږي او په نورو حالتو کې نه راځي لکه؛

مذکر	مؤنث
ده خټکی وخور	دې خټکی وخور
هغه خټکی وخور	هغې خټکی وخور

۲. (ما - تا) دا دواړه ضمیرونه په متعدي ماضي کې د فاعل په حیث په حال
استقبال او امر کې د مفعول په حیث راځي لکه؛

فاعلي حالت

ماخط وليکه

تاخط وليکه

ته ماچېرې بيايې

مفعولي حالت

توريالي ما ويښي

توريالي تاويښي

زه تا باغ ته بيايم

۳- (زه - ته) دا دوه ضميرونه هم فاعلي حالت لري او هم مفعولي؛ په متعدي ماضي کې د مفعول په حيث، او په لازمي انفعال کې او متعدي حال او استقبال کې د فاعل په حيث راځي لکه؛

فاعلي حالت

زه زلمی وینم، زه ځم

ته زلمی ویني، ته ځي

زه به خط وليکم - زه تللی وم

زه به خط وليکم - ته تللی وي

مفعولي حالت

زه زلمی وليدم

ته زلمی وليدلی

.....

.....

۴- (دی - دا - هغه) دا ضميرونه هم دوه حالت لري فاعلي او مفعولي، خو فاعلي حالت يې په متعدي افعالو کې په حال او مستقبل پورې خاص دي او مفعولي حالت کوم اختصاص نه لري؛ په ماضي احوال دواړو کې راځي لکه؛

فاعلي حالت

دی خط ليکي، دې به خط وليکي

مفعولي حالت

مادی وليد، زه به دې بوژم

ماهغه وليد، زه به هغه راوړم

مادا وليده، زه به دا راوړم

۵- (مونږ - تاسې - دوی - هغوی) دغه څلور د جمع ضميرونه د استعمال له مخې هېڅ اختصاص نه لري په ماضي احوال کې هم د فاعل په حيث استعمالېږي

اوهم دمفعول په حیث لکه :

مفعولي حالت

فاعلي حالت

توريالی مونږ وليدو

مونږ سبق ووايه

توريالی تاسې وليدلی

تاسې څه کړی

توريالی دوی وليدل

دوی به مونږ قلم راوړي

هغوی يې ووهل

هغوی کورته لاړل

۶- په پورته ضميرونو کې يوازې رزو- ته- دی- دا- هغه، ارتباطي حالت نلري او نور ټول نومونه د ښکاره نوم ارتباطي حالت لري او دا ارتباط له توروسره استعمالېږي لکه : ما- ماته څه وايي !

فعل

فعل هغه کلمې ته وايي چې د څه کار د کېدو يا نه کېدو اظهار ترې کېږي او د زمانې پورې تعلق ولري لکه : ۱- تلخه وليکه ، ۲- ته خط ليکي ، ۳- ته به خط ليکي .

پدې پورته جملو کې د خط ليکلو کار شوی دی او د زمانوسره يې تعلق هم شته . دلومړۍ جملې څخه تېره شوی زمانه د دوهمې جملې څخه د (حال) زمانه او د درېيمې جملې څخه راتلونکی زمانه څرګندېږي .

د فعل د قسمونو وېش په درې ډوله کېږي :

۱- لازم او متعدي ، ۲- مجهول او معروف ، ۳- مثبت او منفي .

د لازم او متعدي فعلونو تعريف هم هغه دی کوم چې د لازم او متعدي - مصدر ونه دی . يعنی لازم فعل مفعول نه غواړي . او متعدي فعل د فاعل څخه علاوې يوازيات مفعولونه هم غواړي .

لازم فعلونه د لازم مصدر ورنه او متعدي فعلونه د متعدي مصدر ورنه
 جوړېږي د لازم فعل نه متعدي فعل جوړولو د پاره اول د دغه لازم مصدر څخه
 متعدي مصدر جوړولی شي. او بیا ترې مطلوبه فعل او هغه صیغې جوړېږي.
 د مجهول او معرف فعلونو تعریف هم د مجهول او معروف مصدر ورنه په شان
 دی. په مجهول فعلونو کې کوم مفعول چې د فاعل کار ورکوي (یعنی هغه مفعول
 چې د فاعل نوم یې نه وي ښودلی شوی). دیوه معروف فعل نه مجهول فعل جوړېږي
 د پاره هم اول د دغه معروف فعل د مصدر نه مجهول مصدر جوړېږي او بیا ترې
 مطلوبه فعلونه او صیغې اشتقاق منځ ته راځي.

د مصدر پېژندنه

مصدر یوه عربي کلمه ده چې دلغت له منځې څخه د وتلو ځای معنی ورکوي
 مګر په اصطلاح کې یو خاص فعلی نامه ته ویل کېږي. او یا په بل عبارت مصدر
 هغې کلمې ته وايي چې د فعل او کار نوم وي او زمانه ترې نه مرادېږي.
 پښتو مصدرونه د جوړښت له مخه په پنځه ډوله دي:

- ۱- لام والا: چې په آخر کې د «ل» نڅښه وي لکه: ساتل - وتل - لرل.
 - ۲- ول والا: چې په آخر کې یې د «ول» نڅښه وي لکه: کړول - پوهول.
 - ۳- یدل والا: چې په آخر کې یې د «یدل» نڅښه راغلی وي لکه: ګرزېدل - پریږدل.
 - ۴- کول والا: چې په آخر کې یې د «کول» نڅښه راغلی وي لکه: پخلا کول - رڼا کول.
 - ۵- کېدل والا: چې په آخر کې یې «کېدل» راغلی وي لکه: پخلا کېدل - رڼا کېدل.
- د پښتو مصدرونه د معنی له منځې پر درې ډوله دي:

- ۱- لازمي مصدرونه: چې مفهوم یې یوازې په فاعل تمامېږي او مفعول نه غواړي
 لکه: وتل - تلل او نور.

۲- متعدي مصدر ونه :- چې مفهوم يې يوازې په فاعل نه تمامېږي او مفعول هم هم غواړي او په معلوم او مجهول باندې وېشل کېږي. معلوم - لکه : ساتل . او مجهول لکه وهل کېدل .

۳- حکمي متعدي مصدر ونه :- چې په معنی کې لازمي وي او په حکم کې متعدي وي یعنې د (ما - تا) له ضمیر و سره استعمالېږي لکه : خندل - ژل .

دبيان علم

بيان په لغت کې ايضاح او څرگندولو ته وايي . او په اصطلاح کې هغه پوهنه ده چې دهغې په ذريعه کولای شو چې يو مضمون په بېلو بېلو عبارتو کې بيان کړو او په مختلفو قالبونو کې يې واچوو . مثلاً که مونږ وغواړو چې د - زلمي زړه وړتيا بيان کړو . نو په دې لاندینو بېلو بېلو عبارتو کې دا مطلب څرگندولی شو :

- ۱- زلمي د زمري په شان زړه وړ دی .
 - ۲- زلمي په زړه وړ توب کې زمري دی .
 - ۳- زلمي زمري دی .
 - ۴- زلمي د زمري شېدې رودلي دي .
 - ۵- د زلمي په سينه کې د زمري زړه پروت دی .
- د بيان علم له دريو شيانو څخه بحث او څېړنه کوي ؛ تشبيه - مجاز او کنایه .

تشبيه

که يوشی د بل شي سره دهغه مشترک وصف په وجه چې د دوی په منځ کې پروت دی مشابه شي تشبيه بلله کېږي لکه په دې بيت کې :

د خپل عمر شپې او ورځې چې په زړه کړم

هسې درومي چې کړيا د سيند او بډي
www.libpk.com

په پورتنۍ بيت کې عمر مشبه او د سيند او به مشبه به بلل کېږي. تېرېده ددې
په منځ کې يو مشترک وصف دی چې شاعر په همدغه وجه خپل عمر د سيند له اوبو
سره تشبيه کړی دی.

د تشبيه نور مثالونه دا دي:

سرې سرې او بڼې دې پرمخ عبد القادر

وخپل يار ته د ياقوتو مهماني ده

چې پرمخ دې کره خواړه د زلفو و لونه

زېږونه زانگي په هر تار لکه گلونه

نن شيداله خانه سپردی لکه شمع

ستا محفل ته يې بې سره گردن راوړ

دازماله غمه شين زړه پکې خيال ديار د شونډو

هسې رنگ زيب و زيت کا لکه می په شنه پياله کې

دا هلال دی چې لیده شي په شفق کې

که په لاس ډکل انداې سپين و بڼی دی

چې روزي يې استغنا په شان د آب شي

بې مرهمه يې رغېږي پر هارونه

لکه بت چې په رڼو سترگو او ده وی

هسې زه په بيدارۍ کې ورې خواب یم

آواز ویستونه پاتې راځي همداسې د فارسي ژبې لفظ (چادر) پښتو کې د (خادر) په ډول ځای شويدي او داسې نور ډېر مثالونه شته دي. همدارنگه په عربي ژبه کې د (پ) توري هم ونه شته او درې، توري په ځای د (ب) توري استعمالوي لکه د مثال په ډول پاکستان ته (باکستن)، وايي او داسې نور.

۵- پښتو لفظ يواځې د پښتو د ژبې نښاندې نه کوي بلکې د ادب پښتو د اجتماعي ولس ژوند د ټولو توکو ثقافت، دود، دستور، ننگ، غیرت او داسې نور و نښاندې هم کوي. ټول ستر اديبان په دې خبره يوه خوله دي چې پښتانه پښتو ته اسلام وايي او ځکه يو پښتون هم د اسلام نه په غیر بل مذهب يا دين سره تړون نه لري او هر ځکه چې يو پښتون اسلام نه - واورې نو هغه پښتو څخه وي خو سره د دې پښتو ويونکي خويي ليکن پښتون نه شي بلل کېدای - دا پښتوده؟ دا پښتو دې ته وايي؟ دا هغه جملې دي چې په پښتوخوا کې هره وړې ويل کېږي او اورېدل کېږي د دې جملو نه دا واضحه ده چې دلته د پښتو مطلب څه نور څه دی او هغه د اسلام څخه نور څه نه دی نو ځکه د پښتو ژبې مطالعه د اسلام مطالعه ده.

۶- نن سبا په فضايي دور کې د ريډيو او ټېلوېژن د علمي افاديت څخه څوک هم انکار نه شي کولی او زموږ په علم او معلوماتو کې هم بې اندازې زياتوالی راځي خو داده چې د ريډيو او ټېلوېژن ژبه د ويونکو ژبې نه لږه بېله او مستنده وي نو ځکه د دې ژبې ويونکي ډېر خلک په ځينو تورو، فرقو، لفظونو په اورېدو او ليدلو پوره پوره نه پوهېږي په کار ده چې د دې ژبې ويونکي خلک دا ژبه د تمريناتو لارو چارو په رڼا کې داسې زده کړي چې

د دنیا د مال په تلو د لکیر مشه

مات اغزی دې له پنبو خبرې زهیر مشه

د تشبیه غرض

د تشبیه غرض اکثره و مشبه ته راجع کېږي نو کله کله د تشبیه مخه غرض د مشبه د حال بیان وي او ځینې وخت یې مقدار، ښکلا، ښه والی، بد والی یا داسې نورې خواوې په نظر کې نیولې کېږي. مثلاً پدې بیتونو کې د تشبیه غرض د مشبه د حال بیان دی.

لکه ونښلي مرغی په سست دام د سلو لومو

هسې زو پر پشانو زلفو کې یستم په کثاله کې

هسې کار په ماد تر کوخندا وگر

لکه ووژني یو بل په مسخرو کې

د میزان په شان مې علم په پاسنگ دی

هېڅ خبر نیم له خپله بېش وکمه

او په دې بیتونو کې د مشبه مقدار بیان شوی دی:

خوبه شمېرم زه غمونه د هجران هومره ډېر دي لکه رېگ د بیا بان

د اباران نه دی چې اوري له آسمانه د مرغانو په آسمان باندې ژړا شوه

ستړې کېږي مین زړه په فریاد کله لکه دود هسې داوړ په لمبه سور ځي

په دې تشبیها توکې د تشبیه غرض د مشبه ښکلا او ښایست دی.

د از ماد قاتل لاس دی نه پوهېږم که تر باغ وتلی ښاخ دی د سر وکلو

زرغونو حکمو کې ځل کا لکه ستوري چې پر هسک باندې ځلېږي سپین کلون

په سپين مخ يې د عرق دانه لیده شي د سحر په وخت که سترگه د سباده

د تشبيه دوي خواوي

www.libtool.cn

تشبيه دوي خواوي لري چې يوي خواته مشبه او بلې خواته يې مشبه به وايي
تشبيه د دوو خواوو په لحاظ پر دويو برخو ويشله کيږي:
الف - مرکبه او مفرده تشبيه :- د تشبيه يوه خوا مرکبه او بله مفرده وي، يا
دا چې دواړه خواوي مرکبي يا مفردې وي. نوځکه په دې برخه کې څلور ډوله
تشبيه راځي:

۱- چې مشبه مرکب او مشبه به مفرد وي لکه کاظم خان شيدا چې وايي:
بڼه اټکل دې شيدا وکړ نشته ځای د فرياد چاته

لکه شمع پټه خوله ځي په ژړا له دې محفله
په پورتنۍ بيت کې شاعر په داسې حال کې چې پټه خوله په ژړا له محفله څخه ځي
يو ترکيبي حال لري او مشبه دی - مگر شمع چې مشبه به دی مفرد واقع شوی دی
حميد ماشو خپل وايي:

د يار غم راسره څه وایم چې څه کړي

تل يې ځنډه روي لکه روی

د يار غم په داسې حال کې چې د مين د زړه وينې روي يو ترکيبي حال لري او
مشبه دی مگر روي چې مشبه به راغلی دی مفرد دی:

۲- چې مشبه مفرد او مشبه به مرکب وي. لکه پير محمد کاکړ چې وايي:

آه می لکه دود له درد و سوزه تر خوله وخت

چترې پرسر شو سايبان راسره درومي

په پورتنۍ بيت کې (آه) مشبه او مفرد دی. او (دود) په داسې حال کې چې

دمین له خوږې شخړه راوتلی او وروسته بیا له هغه شخړه چتر او سایبان جوړ شوی دی. او د مین پور سر ورسره درومي یو ترکیبي حال لري او مشبه به دی. حمید ماشو خپل وایي:

و بورجل ته مې دلار راځي په ورو ورو

که چمن ته نوبهار راځي په ورو ورو
(دلار) مشبه او مفرد دی. مگر (نوبهار) چې ورو ورو چمن ته راځي یو ترکیبي حال لري او مشبه به دی.

۳- چې مشبه او مشبه به دواړه مرکب وي لکه پیر محمد کاکړ چې وایي:

رنګ دمخ دې په عرق کې نمایان دی

دگل عکس څرګندېږي په شبنم کې

په پورتني بیت کې دمخ رنګ په عرق کې مشبه او دگل عکس په شبنم کې مشبه به دی او دواړه مرکب دی. پدې لاندې بیتونو کې مشبه او مشبه به دواړه مرکب راغلي دي:

بوی پزلفو کې زما ګلبدن راوړ که په دام کې یې آه و د ختن راوړ

تورې زلفې دې په سپینو لچوزانګي بڼا ماران دي د چند نو په بڼا خونه

۴- چې مشبه او مشبه به دواړه دواړه مفرد وي، لکه پدې بیتو کې:

عاشقان یې د دنیا له غمه خلاص کړه

عاشقي د سلېمان پاچا غمی دی

سبه چې زړه یې مسافر شو ستا په لورې

عقیق لاشي قیمتي چې وطن پرېږي دي

د یازغمې لکه تاج دی په سر اینه یې

نور غمونه یې هم لاندې تر لېږنو دي

په پورتنيو بيتونكي عاشقي، زړه اود يارغم مشبه اود سلېمان پاچاغمي
عقيق او تاج مشبه به دى چې ټول مفرد راغلي دي.

www.libtool.com.cn

د تشبيه ادات

هغه توري چې پر تشبيه باندې دلالت كوي د تشبيه ادات بلل كېږي
لكه د (خېر) او (دود) توري چې پدې لاندې بيتونكي راغلي دي:
يوه ورځ به بنديوان د باز په خېر شي

چې دې شپه او ورځ خوراك شو د قام غوښه
چې د خيال په لاس كې تن د دلبړ نيسم

دهلك په دود په لاس كې قمر نيسم
په پښتوكي د تشبيه مشهور ادات دادي: لكه، خېر، دود، شان، غونډې،
ته به وايي - ته وا - سيال، مثالونه يې په لاندې ډول په ترتيب سره وگورئ:

مجاز

مجاز په لغت كې وركې شوى ته وايي اود د لاوړي او تجاوز كولو په
معنى هم راغلى دى. د بيان د پوهانو په اصطلاح كې يرغلز د خپلې اصلي او
حقيقي معنا څخه تجاوز وكړي او د يرغلي غيروي معناله پاره راوړه شي مجاز
بلل كېږي. مثلاً: كه مونږ زلي ته خطاب وكړو چې زمريه د لته راشه! په دې
جمله كې (زمري) داسې كلمه ده چې اصلاً د زمري له پاره چې په زړه رتوب كې شهرت
لري وضع شوى ده نه د زلي له پاره. نو دا چې مونږ دا كلمه د زلي د پاره راوړو مجاز
باله شي.

هر كلمه چې مونږ كوم لفظ د مجازي معنا لپاره راوړو نو بايد د حقيقي او مجازي

ترمنح هر و مرو کومه علاقه او نسبت موجود وي، که نه وي نود هغه لفظ استعمال په مجازي معنی سره غلط دی، ځکه چې زمري او زلمي يوله بله سره د زېږورتيا نسبت لري او دادوی يو مشترک وصف دی نو دې له الله مونږ دغه وزلي ته د زمري خطاب وکړي. او که سري مثلاً وکل ته د زمري يا وزلفوته د لمر خطاب وکړي ځکه چې د دوی په منځ کې کومه علاقه او نسبت وجود نلري نو دلته مجاز غلط دی مجاز پر دوه ډوله وېشل کېږي: يوه ول مستعار او بل ډول مرسل مجاز بولي که چېرې د حقيقي او مجازي معنا په منځ کې د تشبيه علاقه موجوده وي مستعار مجاز يا استعاره ورته وايي لکه سترگو ته چې نرگس يا بانوگانو ته چې جنجړ وويل شي او که د دوی په منځ کې د تشبيه علاقه نه وي او د سبب - مسبب - ظرفيت - مظهر وظيفت يا داسې نورې علاقې موجودې وي نو مرسل مجاز بلل کېږي.

استعاره

استعاره په لغت کې ورعايت غوښتلو او په اصطلاح کې د غير حقيقي معناله پاره د کوم لفظ استعمالولو ته وايي. په دې شرط چې د حقيقي او مجازي معنا ترمنځ د تشبيه علاقه موجوده وي.

د تشبيه او استعارې توپير

د الاندې بېټونه په غور سره وگورئ:

د پرکار په دود پر سر باندې خرڅېږم

د آشنا له هجره هسې سکر دان شوم

د يار خيال چې راوي د زړه ترکوره

په قدم کې يې کوهر له سترگو توی کړه

په لومړي بيت کې شاعر خپل ځان له پرکار سره تشبيه کړی دی. نو ځکه شاعر

مشبه او پرکار مشبه به دی. سرگردانی چې دشاعر او پرکار په منځ کې یو مشترک وصف دی وجه شبه بلل کېږي. د (دود) کلمه چې دهغې په واسطه تشبیه راغلی ده د تشبیه توري (ادات) باله شي، په دوهم بیت کې کوهر د اوسنکو لپاره استعاره شوی دی. یعنی شاعر دخپل بیت په دوهمه مصرع کې (کوهر) ذکر کړی دی مطلب یې اوسنکې دي. په دې ځای کې (کوهر) مستعار منه او (اوسنکې) چې په نوموړي بیت کې یې ذکر نه دی راغلی مستعار له بلل کېږي.

د کوهر او اوسنکو ترمنځ ارزش اوسنکلا یو مشترک وصف دی. یعنی هغه قیمت اوسنکلا چې کوهر یې لري. د مین هغه اوسنکې چې د یار په قدمونو کې یې تویي هم یې لري. دغه مشترک وصف چې په تشبیه کې وجه شبه بلل کېده په استعارو کې وجه جامع بلل کېږي.

شاعر په دوهمه مصرع کې وايي چې (کوهر له سترگو توی کړ) په دې ځای کې (د سترگو څخه تویول) یوه قرینه ده چې د دغې قرینې له مخې د کوهر څخه اوسنکې مراد پري ځکه چې که دا قرینه نه وای ذکر شوی نو کوهر پر خپلې حقیقي معنا (جواهر) باندې دلالت کاوه نه پر اوسنکو باندې.

اوس نو باید وویل شي چې د تشبیه او استعارې توپیر په دې لاندینو مواردو سره کېږي:

۱- په تشبیه کې مشبه او مشبه به دواړه باید ذکر شي او په استعاره کې یوازې مستعار منه (مشبه به) ذکر کېږي. او که مستعار له (مشبه) راوړه شي نو د مستعار منه د لوازمو څخه هم یوشی باید راوړه شي.

۲- په تشبیه کې مشبه او مشبه به په منځ کې مشترک وصف ته وجه وايي او په استعاره کې یې وجه جامع بولي. په تشبیه کې کله کله وجه شبه او ادات راوړه کېږي مگر په استعاره کې وجه جامع راوړه کېږي او ادات بېخي وجود نلري.

۳. په تشبیه کې د قرینې وړاو ولوټه ضرورت نشته او په استعاره کې ټیټه باید هرومرو راوړه شي.

استعاره د هر قسمونه لري. یوڅو د ولونې په لاندې توګه دلته بیانوو:

مصرحه استعاره

مصرحه استعاره وهغې استعارې ته وايي چې مستعار له حذف شي او یوازې مستعارینه راوړه شي. د اېډول استعاره په پښتو کې خورا دېره راجي. خوشحال خان خټک وايي:

دنورچا په ماڅه کار دی زه پرې خوښ یم

که چې دل و دین همه واړه بتان وړي
په پورتنی بیت کې (بتان) مستعارینه دی او (ښکلي) مستعار له دی چې
دلته ندی ذکر شوی. کاظم خان شید وايي:

خپلې تورې دې په چا دي نن سرې کړې

چې لیده شي بیا په سروینو ګرې
له (تورو) څخه مقصد ستونګې دي نوځکه (تورې) مستعارینه او ستونګې
مستعار له دی چې نه دی ذکر شوي په دې لاندې بیتونو کې هم مستعار له حذف
شویدی او یوازې مستعارینه ذکر شوي دی.

د پسرلي ښکلونکي بیټ ګر سیکارونه

بیا یې ولونل په غرونو کې لالونه

څو یې ویني دخپل ځان خون بهانه شي

د کلرخ په تېره تیغ به آشنا نه شي

دریده یې ګرېبان ستونګې خونبارې

په ماوګرې خپل آفتاب د سحر چارې

د ريډيو او تېلويزيډن د مستندې ژبې په ذريعه خواره واره خيالات يې
 ذهن داسې واخلي چې په علم او پوهه کې يې زياتوالی راشي.

www.libtool.com.cn

د ماشوم د ژبې د زده کړې لومړۍ لارې چارې

د روحياتو او د ژبې استادان ټول دا نظرونه لري او پدې متفق دي. کوم وخت کې چې په لومړۍ سر کې ماشوم ښوونځي ته راځي ښوونکي په ډېره نرمه لهجه سره د هغې د کور او چاپېريال په باره کې ساده او اسانه پوښتنې وکړي ترڅو چې په خبرو کې يې ربط او پرمخوالی پيدا شي او د بلې خوا يې د جرأت قوه هم قوي شي او همدارنگه ورپسې به تر ټولو يا پنځو هفتو (څه کم او زيات يوې مياشتې) پورې د ماشومانو د ذوق او احساساتو په مطابق لنډې، ساده او په زړه پورې او غوره قصې د ماشومانو د احساساتو او جذباتو سره د (مجسم شيانو) وار په وار بيان کوي او هم به د دې قصو په هکله لنډې لنډې پوښتنې په پراخه تېنده د ماشومانو څخه کوي يعنې د دې پورته عمل اعاده به کوي ترڅو چې د ماشومانو د درک، تخيل، حفظ، توليد قواوې رابرسېره شي او تربيت ومومي او لا پسې انکشاف پيدا کړي او څرنگه چې د روحياتو او د ژبې د استادانو تر نظر او د نوي تدريسي اصول له مخې داسې څرگندېږي چې د ماشوم د زده کړې له پاره دا لاندینې د ژبې د زده کړې اصول په نظر کې ونیول شي.

د ژبې د زده کړې اساسي مهارتونه او اصول: (اورېدل، خبرې کول، لوستل، لیکل، او په دې ټولو پوهېدل په منظم او تدریجي ډول سره د ښوونکي له پاره ضروري دي چې په پورته اساسي اصول د ژبې د زده کړې په ساحه کې ماشومانو ته کار او تدریس وکړي.

۲- ښوونکي ته په کار دي چې د ژبې د زده کړې په مرحله کې د تورو د مختلفو آوازونو او دهغې تفرق او هم یې د تورو د حرکاتو د آوازونو څخه شاگردان په تمامه ساحه کې په عملي ډول پوه کړي لکه په لاندې شکلونو کې دا ډول اول اصلي شکل لکه [ا - ب] دوهم د حرکاتو شکل یې لکه [اُ اِ اُ] او [بُ بِ بِ] یا په دا ډول [آ - ای - او] [با - بی - بو] او داسې نور.

۳- د ماشوم د ژبې د زده کړې په ساحه کې د ساده مجسمو او - محسوسو شیانو او د هر شي د مشابه الفاظو تصویرونه، مدلولونه ضرور دي چې ښوونکي یې د تدریس په وخت کې ماشوم ته وښيي او ماشوم ته په دې هکله زیاته او پوره برخه ورکړي چې ماشوم پخپله د تصویرونو او دهغې د الفاظو او مشابه الفاظو او رنگونو تشریح وکړي او په تدریج سره بیا ورپسې د - تفصیل لرونکو او اوږدو تصویرونو - مدلولونو د نومو د تعریف او کیفیت د بیان ماشوم ته زیاته ونډه ورکړي ترڅو چې ماشوم ته د لوست - تخیل، حفظ او تولید د قدرت ښه زمینه په برخه شي او د الفاظو ذخیره یې انکشاف ومومي او همدارنګه د هر لفظ او دهغې مشابه الفاظ په کافي او زیاته اندازه وپېژني او هم پرې پوه شي.

۳- خبرې کول او صحیح تلفظ: صحیح تلفظ نه مراد دادی چې دیو لفظ حرفونه

دې دخپل حرکت په طرز او حال کې ولاړ کړي شي او د يو حرف يا توري
 د پاره چې شمېره لاند يا اوب حرکت په کار وي هومره حرکت دې ورکړي
 شي لکه يو لفظ به داخل (ډولکي) دغه لفظ کې زيات زور (ډ) او (ک) دی او
 زيات حرکت د (ډ) او (ی) دی که موږ د زور او حرکتونو په لحاظ غلط ویش
 وکړو نو د دې لفظ د غلط تلفظ مخه به مختلفې نمونې په دې ډول وي . ډول لکي
 يا ډولکي . يا ډول لکي . يا ډولک اى . يا ډولک اى يا ډولکي يا ډوله کی او نور

تصويرونه، چارټونه، ماډلونه

www.libtool.com.cn

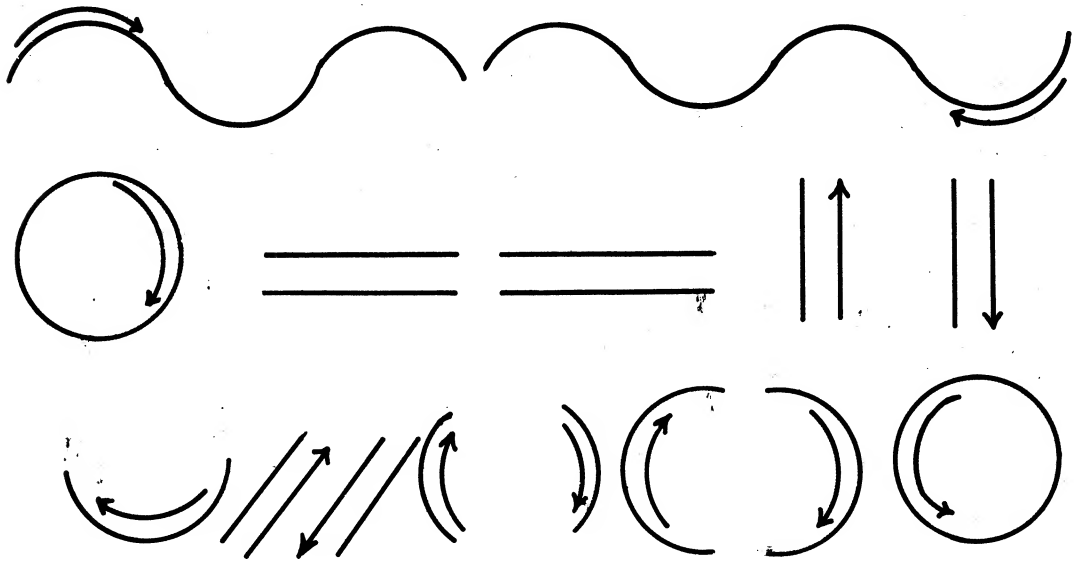
د روحیاتو پوهان په دې پورته باب یوه رای دي چې ماشومان تصویرونه
نقشونو او داسې نورو سره زیاته مینه پکار ده چې سبق سره سره د ماشومانو
د فطري مینه هم ماته شي یواځې په درسي کتابونو کې صرف د تورو، ټکو او
الفاظو په کار اخستل نه دي لازم ځکه چې ماشومانو ته په سپین کاغذ دا
قطار په قطار توري او ټکي، جملې د تورو کارغانو د سپلونو څخه هم کم
ښکاري صرف تر تورتکي او الفاظ د ماشومانو زړه ونه وټکوي او د هغوی
لومړۍ سبق نه بیا د کتاب نه بیارو، رو د ټولګی نه حتی چې د ښوونځي نه او د
استاد نه یې هم زړه وټکېږي لازم دي چې د ماشومانو په درسي او غیر درسي
ټولو کتابونو کې ځای په ځای ډېر ښایسته، رنگین تصویرونه وي او دا
ځکه چې د تشو الفاظو په زده کړه کې یواځې د پوهې او فکر ذهني قواوې پکارېږي
مګر که چېرې دغه الفاظو سره تصویرونه هم ملګری شي نو دلته د ماشوم د
تصور ملکه هم په زده کړه کې ډېرته شیانو د لیدلو سره یې نتیجې نه پاتې کېږي ځکه
چې د ماشوم په ټولو ذهني قوتونو کې زیات قوت دغه د تصور قوت دی او چې
دا سپر آب نه شي نو په دې وجه زده کړه کې نیمګړتیا پیدا کېږي. استاد ته
دې دا معلومه وي چې د فکر، پوهې او تصور تړون ډېر اهمیت لري ځکه چې

اصلي زده کړه د دې درې وارو قوتونو د ګډون له کبله کېدای شي. اوس هم بيا ضرور ده چې فکر او پوهه دې ښکلی وي او بيا د اهرم چې د دوی دریم ملګری تصور دی هم ښکلا لري لیکن تصور د شي او تصویر د لید او ګټو تابع دی چې خومره شی او تصویر ښکلی او رنگین وي او په خطونو، نقطو پورې او متناسب وي هومره د دغه شي او تصویر ذهني نقش یعنی تصور هم ښکلی راجي نو په کار ده چې د ماشومانو په درسي موادو کې دې ځای په ځای رنگارنگ ښکلي اوډل اويز او بې عيبه بې نقصانه تصویرونه جوړ وي.

هر کله چې د ماشوم تصور د ښکلو تصویرونو له کبله د ښکلا جامې واغوندي نو بيا دا خبره امکان لري چې د داسې ماشوم تخیل هر وروډ د ښکلا اغېزمن وي او هر کله چې د انسان تصور او تخیل دواړه د ښکلا په رنگ کې رنگ شي نو بيا د داسې انسان هر ذهني تخليق د ښکلا نه اېنډګر کوي او کوم ذهني تخليق چې د ښکلا اظهار په ښکلي انداز کې وکړي نو بيا معمولي تخليق نه شي شمېرېدلی هغه بيا شاهکار شي او شاهکار بيا تخليق ګول د ډېر عالي او لوړ فنکار کار دی. د دغې نه برسېره سيل ګول په لری او نژدې غرنی او میداني علاقو کې ګرځېدل، د دریابونو، د نندونو، ځنګلونو سيل او داسې نور، دا ټول داسې توکي دي چې د تصور پانګه پرې ډېره زیاته ډېرېږي او دې سره سره د ماشومانو په معلوماتو او تجربو کې هم ډېر زیاتوالی منځ ته راجي. همدارنګه د پوهې اوزه کړې په لړ کې د لوړې سطحې شاګردانو له پاره د ډکشنري، قاموس نه فايده اخستل او دا په صحيح ډول استعمالول هم ضروري خبره ده چې دیولفظ د معنی لټون وکړي او پخپله پرې ځان پوه کړي.

۴- د لیک اولیکو مهارت :- همدارنګه ښوونکی باید ماشوم ته د

لیک دزده کړې په هکله آزادانه اختیار ورکړي چې دمشق او تمرین په ډول د کړنلو لیکنې د بنی خوا او کیښې خوا څخه وکړي لکه د عمود څخه بنکته خواته اود بنکته خوا څخه پورته خواته او په افقي ډول خط سره د بنی خوا څخه چپ طرف ته اود چپ طرف خوا څخه بنی طرف ته او همدارنګه دایروي د بنی طرف څخه چپ طرف ته اود چپ طرف څخه بنی طرف ته او همدارنګه نیم دایروي کړنې د بنی طرف څخه چپ طرف ته اود چپ طرف څخه بنی طرف ته او په عین ډول رباعي دایره د بنی طرف نه چپ طرف ته او همدارنګه مایلي کړنې د پورته طرف څخه بنکته طرف ته اود بنکته طرف څخه پورته طرف ته ولیکي او پدې سیستم کې ښوونکی ډېره توجه وکړي او دا پورته عمل دې پرې مشق او تمرین کړي دغه پورته عملې په لاندیني ترتیب شکلونه لیکو:

ترخوچې ماشوم ته د هېچا د تورو او د دې تورو مخصوصا رتباطي او ترکیبي صورتونو او حالتونو او علامو، د لیکلو د پلوه د ماشوم کړنې مساعدې شي او په اسانه ډول آینده کې د لیک په زده کړه کې مهارت

حاصل کړي او وروسته د دې عمل څخه ښوونکی باید د درست او -
 اصلي لیک د اساس له پاره د ښی لاس د شهادت په گوته په هوا کې د حقیقي
 تورو د لیکلو ترتیب د مثال په ډول د څو تورو کړنې کښ او را کاري
 او عملاً دې ښوونکي د ماشوم د دریو کوټو کې (قلم) ونیسي او په تخته
 باندې د (ا-ب) توري ولیکي. او په اصولي ډول دې د درسي پلان د مخې
 دغه عمل په تدریج سره وړاندې بولي او د ادلیک ښوونه دې د تصویري
 او محسوسو شیانو د الفاظوله مخې وکړي او ښوونکی دې زیار و باسي چې د هر
 لفظ د پاره مجسم مشابه الفاظ په پوره توګه زده کړو ته زمینه او موقع په لاس
 ورکړي چې پخپله ماشومان د هر لفظ د پاره دهغې مشابه الفاظ د تصویرونو او د
 محسوسو شیانو له مخې وپېژني او د ترکیب د مرکباتو د قانون له مخې هم د ژبې
 د زده کړې له حیثه او هم د لیک د مخې په پوره توګه د الفاظو د خپره ماشومانو
 ته زیاته حاصله شي ترڅو چې زده کړو ته د ژبې د زده کړې پوره قدرت
 پیدا شي او د بېلې خوا یې د ابتکار او تولید قواوې انکشاف پیدا کړي.

او همدارنګه ښوونکي ته په کار دي چې د پورته اساسي او بنیادي مهارتونو
 او اصولوله مخې قدم په قدم مخکې د شاګردانو د ژبې د زده کړې د پاره تل هڅه
 وکړي او پدې هکله دې زده کړو ته ډېره زیاته برخه ورکړي چې
 شاګردانو د پوهې په ټوله ساحه کې په معیاري ډول د ژبې سطحه لوړ شي.
 د ایوازي شرط نده چې زده کړې دې ښې ښې جملې او فقرې ولیکي بلکه هغوی
 ته ضرور دي چې اوچت خیالات هم په خپل لیک کې داسې ونغاړي چې
 هم خپله ترې خوند واخلي او هم ترې اورېدونکی اولیدونکی خوند ولخلي.
 بله دا خبره د لومړي سر څخه ضرور ده چې د تورو ترکیب دې ښوونکي
 د دوه توریزو او درې توریزو الفاظو ترکیب او د دې تورو ترکیب د مشابه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د پښتو ژبې تاریخ

ژبه: د انسان او حیوان ترمنځه بېلتون یواځې دادی چې انسان یو تر بله خپل خیالات او جذبات رسوي لیکن حیوان کې د اصفت نشته. دیو ذهن او قلب، فکر او احساسات بل ته منتقل کول په حقیقت کې د انسان د ټولنونه غټه د تخلیق مېشه معجزه ده. د آدم علیه السلام د پیداېښت نه نیولې تردې وخته دهغه اولاد دومره عظیم الشانه کارنامې ترسره کړيدي چې ددغې نه دده د تخلیق هغه لوړ حکمت او پټ راز روښانه څرگندېږي ددې ټول معجزات د تقایو زې یوه مهمه واسطه د انسان د نطق یا خبرې کولو ملکه ده او ځکه د منطق علم پوهانو د انسان تعریف «ناطق حیوان» په اصطلاح کړیدی د نطق د ملکه لکه چې ځکې عرض شوی دی یو ژوندی او حاضر معجزه ده او همدغه قوت او قدرت دی چې انسان یې د ټولو مخلوقاتو نه ممتاز کړولی دی. او د کایناتو خالق په ځکه دده د نیابت د ذمه واری اچول او دده د دغه ذمه واری په ځان منلو او ورپه نتیجه کې الله تعالی ځکې او آسمانونه ټول ده ته سلامي کړل او د کایناتو تسخیر هر څه چې دی ټول دده تابع کړل او دده په خدمت کولو یې مامور کړيدي. یوه دوه کوټې ټوټه د غوښې چې د خولې د مشین په

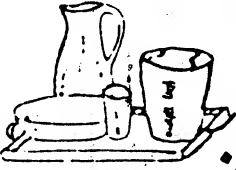
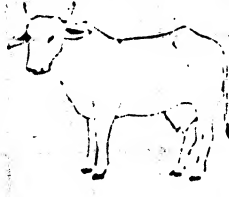
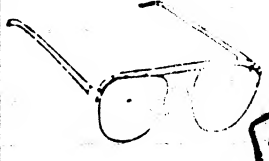
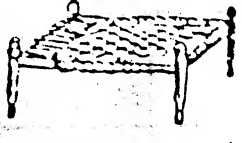
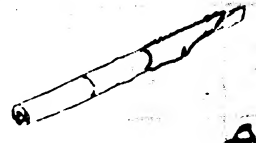
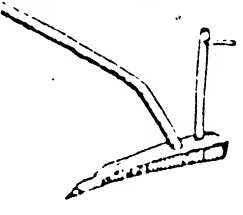
الفاظو اود محسوسو الفاظو ترکیب او ترتیب د علامو اور کابونوسره وښيي
 اوبيا د هر توري د استعمال موقعيت په لومړي سر کې اوبيا په منع کې او په آخر
 کې د ليکلو اصول او طرز ماشومانو ته وښيي او ښوونکي ته په دې هکله د تورود
 ترکیب او پيوندونو اور کابونو عمل ته د پوره توجه په کار ده چې په مکرر مکرر ډول
 سره ماشومانو ته په دې مرحله کې د پوره زياته برخه ورکړي د پرمشق او تمرين دې پرې
 وکړي او ښوونکي دې د دې عمل اعاده د ماشومانو مخه په منظم ډول سر ترسره
 کړي ترڅو چې ماشومانو ته د ليک د پوهې پوره قدرت حاصل شي د مثال په ډول په
 دې لاندې جدول کې دا پورته اصول په عملي ډول مونږ ترسره کوو

د تورو اصلي شکل	په اول کې	مثال	په منع کې	مثال	په آخر کې	مثال
ا	ا	اس	ا	مال	بابا	.
ب	ب	بابا	ب	تبر	ب	مکتب
پ	پ	پښه	پ	خپلي	پ	چپ
ت	ت	تله	ت	متل	ت	عزت
ټ	ټ	ټال	ټ	کتکي	ټ	کت
ث	ث	ثمر	ث	کثرت	ث	مثلت
ج	ج	جارو	ج	مسجد	ج	حج

مثال	پہ آخر کی	مثال	پہ منخ کی	مثال	پہ اول کی	دنیرواصلی شکل
مرچ	چ	مچی	چ	چرکہ	چ	چ
صالح	ح	محمد ^۴	ح	حلوائی	ح	ح
منح	خ	مخونہ	خ	خر	خ	خ
کھیج	خ	مخک	خ	خالہ	خ	خ
لوخ	خ	لمخی	خ	خپلی	خ	خ
احمد	د	ادی	د	دیک	د	د
لند	د	گندل	د	دول	د	د
لذید	ذ	نذیر	ذ	ذخیرہ	ذ	ذ
کور	ر	مرک	ر	رسی	ر	ر
ککپ	ر	ورل	ر	دوند	ر	ر
مہز	ز	غزا	ز	زانگو	ز	ز
.	ژ	خپڑی	ژ	ژبہ	ژ	ژ
ایب	ب	مہپری	ب	بزیرہ	ب	ب

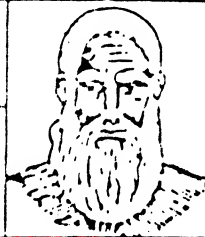
دٲورواصلئ شكل	ٲه اول ٲئ	مثال	ٲه منځ ٲئ	مثال	ٲه آخري ٲئ	مثال
س	سـ	سٲي	سـ	اسلام	س	لس
ش	شـ	شمع	شـ	مشر	ش	كش
بش	بـ	بئځه	بـ	مېسټنه	بش	اوبش
ص	صـ	صندوق	صـ	تصور	ص	حريص
ض	ضـ	ضعيف	ضـ	مريضئ	ض	مريض
ط	طـ	طوطئ	طـ	غلطي	ط	بسيط
ظ	ظـ	ظروف	ظـ	مظلوم	ظ	غليظ
ع	عـ	عينك	عـ	معلم	ع	شروع
غ	غـ	غوا	غـ	مرغئ	غ	ناروغ
ف	فـ	فيل	فـ	منفده	ف	شريف
ق	قـ	قلم	قـ	فقير	ق	فاروق
ك	كـ	كت	كـ	مكتب	ك	ملك
ك	كـ	كل	كـ	ملكري	ك	بزرگ

دټورولصلي شکل	په اول کې	مثال	په مينځ کې	مثال	په آخر کې	مثال
ل	ل	لاس	لـ	پلن	ل	کتل
م	م	مچ	مـ	لمن	م	اخلم
ن	ن	نغری	نـ	منی	ن	پرون
ڼ	ڼ	ڼاټوری دلفظ په سر کې نه استعمالېږي	ڼـ	مڼه	ڼ	بڼ
و	و	ونه	وـ	تور	و	پښتو
ه	ه	هکې	هـ	مهر	ه	واښه
ه	ه	ڼاټوری دلفظ په سر کې نه استعمالېږي	.	.	ه	شاه
ء	ء	ڼاټوری دلفظ په سر کې نه استعمالېږي	.	.	ء	
ی	ی	یوم	یـ	خیږ	ی	مستی

	ص		بن		ش
صندوق		بنحہ		شمع	
	ظ		ط		ض
ظروف		طوطی		ضعیف	
	ف		غ		ع
فقیر		غوا		عینک	
	ک		ک		ق
کُل		کت		قلم	
	ن		م		ل
نال		مار		لاس	
	ی		ه		و
یوے		ہکی		ونہ	

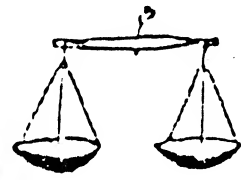
ا
اس

ب
بابا

پ
پیشو

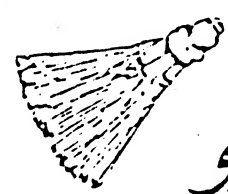
ت
ثله

ت
تهال

ث
ثمر

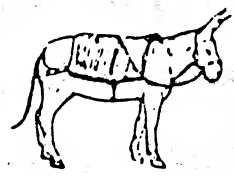
ج
جارو

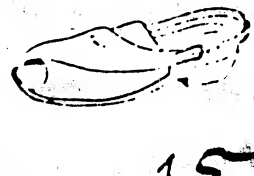
چ
چرکه

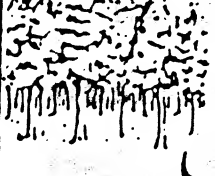
ح
حلوائی

خ
خر

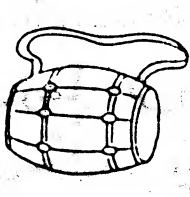
ث
خپلی

خ
خنکل

د
دبک

د
دول

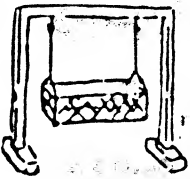
ذ
ذخیره

ر
رسی

ر
رُوند

ز
زانکو

ث
ژبه

ب
بړمنځ

س
سترکه

دلومړې زده کړې منشاء او مقاصد

دلومړې زده کړې مدعا:

۱- د زده کړې ورکولو استادانو او د تعلیم او روحیاتو د ماهرانو په دې هکله دا خیال دی چې دلومړې زده کړې د تدریس په ټولو کې غټ مقصد دا دی چې په ماشومانو کې پخپله د سوچ او پوهې ساده پیدایښي او د ژور فکر قوه یې انکشاف وکړي او د دې انکشاف له مخې دوی د څه څیز یا واقعي په هکله د خپلو خیالاتو په آسانه ډول ژبه کې د تورو، الفاظو، فقرو او جملو په واسطه هم په وینا او هم په لیک کې څرګندونه وکړي ترڅو چې د ماشومانو ذهني قوه رابرسېره شي او دغه قوه یې د فکر او تخیل واکي په لاس راوړي.

۲- د روحیاتو ماهرین وايي چې هر ماشوم دې دنیا ته هم بدني او هم په ذهني لحاظ بربنډ او لغړ راځي او لکه څنګه چې د دغه ماشوم بدن ته خپل کور او ولس جای ورواغوندي په همدغه ډول د دغه ماشوم ذهن ته هم د دغه ولس د مخصوصې ژبې عادتونو- عقیدو او نظریاتو جای ورواغوستی شي د دې مطلب دادی چې د هر ماشوم ذهن د ولسي زده کړې تابع وي او په خپل چاپیریال کې چې دی څه ویني او کوري هرومرو به پرې د هغې اثر کيږي همدغسې حال یې د ژبې

هم دی هماغه ژبه ډېر زده کړې چې د مور په غېږ په خپل کور، چم کلونډ، چاپېريال او ولس ترمنځه يې اوري خو غرض دادي چې دولسي ژبې صرف اوږدېدل نقصاني وي ځکه چې د وينا ژبه حيني حيني وخت يې لارې اوږې کونډ هم ورکېږي او بې واکي روانه وي نو ضرور دي چې د ماشوم د دغه وخت لومړنۍ زده کړه دې بې واکه نه وي دا واکي څه دي داد لومړيو لارو د اصولو په رڼا کې په صحيح ډول د ژبې زده کړه کول دي.

۳- د يوې ژبې په صحيح ډول د زده کړې يواځې دا مطلب نه دی چې په ښوونځي کې دې اوچت خيالات داسې خپل کړي چې د اړخه دهغه د ښکلي اوزر پورې عمل نه څرګنده شي يعنې هغه دې داسې يوشخص شي چې د خپلو عالي نظرياتو او ښک عمل باندې هم خپل کورنېک بخت شي او هم د خپل ولس او هېواد له پاره د پاک خدمت مصدر وګرځي. نو ويل شو چې د- ښتو ژبې سره د خدای (ج) فضل دی دومره څه شته (شعري او نثري) پانګه چې د زده کړو د لوی او وړو ټولو پرې ذهني ساحه روښانه شي چې د دې خپلې ژبې د زده کړې او پوهې په طاقت او قدرت د ټولې پوهې حاصلولو کې په معياري اصول د پوهې لوړو مدارجو ته ورسېږي.

د پښتو ژبې د زده کړې مقاصد

الف: لومړۍ خبره دا ده چې ماشومانو کې دې په صحیح ډول د یوې خبرې د اورېدو او په دې خبره د پوهېدو اهلیت پیدا شي.
ب: دوهمه خبره داده چې ماشومان دې د دې د پاره ظرفیت پیدا کړي چې هغوی د خپلې ذهني سطحې مطابق په صحیح ډول یو خبره بیان کړي.

ج: درېمه خبره داده چې هغوی دې یو لیک په ښه طریقه ولوستی شي.
د: څلورمه خبره دا چې په هغوی کې دې اهلیت پیدا کړي شي چې دڅه څیز یا واقعې په هکله څه خبره دې په صحیح او ښکلي لیک کې راوړي د دې څه برسېره دا هم ضروري ده چې ماشومان دې عامه وینا هم په صحیح ډول کوي او دخپلو احساساتو په رڼا کې هغوی چې څه کوي یا څه ویني هغه شیان په داسې ژبه کې بیان کړي چې هم ترې خپله خوند واخلي او هم ترې اورېدونکي متاثره کړي. لازمه ده چې په ماشومانو کې دعاې مطالعې شوق هم پیدا شي او د دې سره سره دې د هغوی تخلیقي او ابتکاري قوتونه رابرسېره شي چې د هغوی په وینا- لیک-تبلیغ کې یو ډول انفرادیت او جدت پیدا شوی وي.

د ژبې زده کړې بنيادي اصول

د تعليم ماهرانود ماشومانو د زده کړې او پوهې د پاره خواصاسي اصول د روحياتو د علم په رڼا کې دېر د اهميت وړ دي هېڅ يو خواصاي کښ استاد په غير د دې اصولو درنا شخه ماشومانو ته د لوست - ليک په ساحه کې صحيح درس نه شي ورکولای په کار ده چې په دې اصولو کې په هر يو بحث وشي.

وينا - لوست - ليک

د ژبې ښوونکي ته په کار ده چې ماشومانو ته دې د ژبې دوينا سره سمه د لوستلو تربيت ورکړي او چې په لوستلو کې يې تربيت وښوونو د دې عمل نه وروسته دې ورته د ليکلو چارې وښيي حکه چې د لوست او ليک تر منځه رابطه د ژبې د پوهې په سطحه کې ضروري او حتي خبره ده. ټولو کې لومړی داکار په غور ښوونکی ته فکر ضرور دی چې دوينا په فريعه دې ماشوم ته دا تربيت ورکړي چې هغه دې د تورود غږونو او الفاظو د آوازونو او د ادا کولو طرز شخه واقف شي او ورسره متصلاً دې د لوستلو صحيحې لارې وښيي او هرکله چې ماشوم په لوستلو کې پوخ شو وروسته د دې شخه دې د ليکلو لارې چارې وښيي.

دې خالي ځای کې خوزي راخوزي چې دنن سبا په اصطلاح کې ورته د
 «صوت آله» یا مایکروفون ویل موزون ښکاري او هره ساه چې دده د سيني څخه
 په دې لاره راوځي دا ورځ غونډې ته یې اړوي را اړوي او داسې آوازونه ترې
 جوړشي چې هغه د لفظونو شکل واخلې او چې دخولې نه بهر شي نوده هم جنس وروړ
 عزیز سمدستي پوه شي چې دی څه وايي، یا څه غواړي. هېڅوک دانه شي ویلای چې
 انسان کله راهیسې د دې آلمې څخه کار شروع کړیدی ځکه چې د حضرت آدم
 علیه السلام د لومړي ځل ذمه واری ابتدا، شویده نو معلومېږي چې
 انسان د دې آلمې په استعمال لاد پخوا څخه ښه لرونکی او قوي او داهم
 معلومېږي چې ده د الفاظو د ساتنې یعنی یاد لرلو د پوره قوي ملکه
 هم لرله. او ترنرمانو زه مانوا انسان هر څه چې ویل په خپل ذهن کې
 به یې محفوظ ساتل مگر ځکه چې د انسان شمېر زیاتېده او معاشره یې
 خورېده او ورو ورو دا ضرورت ورته پېښ شو چې په خوله څه وايي دا په
 داسې شکل کې محفوظ کړي چې د یو نسل څخه بل ته او د بل نه بل ته پاتې
 شي همدغه رنگ د لیک ابتدا، ده او په دې کې انسان د تیږې توتې د ونو پانډو
 پوستکو او څرمونو په ذریعه په خاصو نقشونو او شکلونو کې خبرې خزانه یا ذخیره
 کول او را تلونکي نسل ته پرېښودل د دغې منزل یو ډېر مهم پړاو وو. او ورو
 ورو چې زرگونه کاله وروسته د انسان اولسي ژوند کې بدلون راته نو انسان
 بیا د خپل ژوند او اولسي روایاتو د دایمي بقاله پاره مختلف ډول کړنې او شکلونه -
 (حروف، یا توري وضع کړل چې په ننني اصطلاح کې ورته خط یا لیک ویل شي.

د دې څخه دا واضحه تحقیق کېدای شي چې انسان د تهذيب تعلیم
 او ترقي اساس او بنسټ هم دده د نطق یا خبر وکولو ملکه یعنی ژبه ده ځکه نو
 الله تعالی انسان ته د ټولو څخه اول د تعلیم د علم او پوهې زده کړه ورکړې ده او چې څه

لېږدل دمعلوم نه نامعلوم ته

www.libtool.com.cn

د دې مخکې پورته موضوع مدعا داده چې د ماشوم لومړی زده کړې ابتدا د الفاظو څخه پیل شي او د الفظونه په لومړي سر کې د هغه څیزونو، تصویرونو سره تړون ولري چې ماشوم په خپل کور او چاپیریال کې د لومړي سروخت څخه زده کړي وي او په معنی او مفهوم یې ځان رسولی وي.

نو بیا که په سبق کې داسې یو نوي لفظ راشي چې ماشوم یې په معنی او مفهوم نه رسي او، نه هغه پخپل کور او چاپیریال کې اورېدلی وي نو ښوونکی ته په کار ده چې د دغه نوي لفظ تړون او ارتباط د نورو داسې الفاظو سره وکړي کومو سره چې ماشوم د اول وخت څخه بلد او اشنا وي یعنې د انوی لفظ د اشنا لفظ سره داسې پیوند کړي چې د دغه اشنا لفظ سره د مفهوم په رڼا کې ماشوم د دغه نوي لفظ په معنی پخپله پوه شي نو په دې وجه د زده کړې دا اصول دمعلوم نه نامعلوم ته لېږدل گڼل کېږي.

لېږدل داسان څخه کران ته

د دغه پورته خبرې مفهوم دادی چې د لوستلو زده کړه کې دې لومړی هغه الفاظ ښوونکی استعمال کړي د کومو په معنی چې ماشوم پوهېږي او د تلفظ او اواز سره یې بلد او اشنا وي داسې الفاظ چې ماشوم یې هم په معنی پوهېږي او هم یې په اسانه ولاړولای شي (د اکولای شي).

دغې ته (اسان) وايي او هغه الفاظ چې نه يې ماشوم په اسانه ادا کولای شي او نه يې پوره يا نيمکړي مفهوم پوهېږي دغې ته (کران) وايي د لوستلو او د مفهوم په رسېدو لور اصول دا دي چې لومړي دې بشوونکي اسان الفاظ ماشوم ته ولولي او بيا دې د اسانه لفظونو په رڼا کې کران الفاظ داسې خپل کړي شي چې د دغه کرانو الفاظو په لوست او پوهه کې اسانتيا پيدا شي.

بله ضروري خبره داده چې بشوونکي دې د الفاظو ذخيره پرله پسې زياته کړي لکه د زنجير د کړيو په څېر ترڅو چې د ماشوم په علمي او د پوهې په سطحه کې غوره انکشاف پيدا شي.

لېږدل د ډاکيز نه مخني ته

د زده کړې په اصولو کې دا اصول ډېر اهميت لري د دې نه مطلب دا دی چې ماشومانو ته دې بشوونکي لومړي د هغو څيزونو لود هغو الفاظو زده کړه وکړي کوم هغه څه چې د هغوی د علم او پوهې په لړ کې په ډاگه پراته وي يعنې داسې څيزونه او داسې الفاظ چې د پنځو حواسو پراسطه يې ماشومان تلفظ او ادا کړي او هم په دې وپوهېدلای شي لکه د مثال په ډول (موتړ) د ماشوم له پاره يو ډاکيز لفظ دی ليکن په دې شرط چې ماشوم کتلي اوليدلی وي او يايې په کې سورلی کړي وي خود (حادثې) لفظ د هغه ماشوم له پاره پټ او مخني حشيت لري. چا چې کوم ډول حادثه په ژوند کې نه ده ليدلی نو اوس که استاد دغه ماشوم ته چې حادثه نه پېژني نو د حادثې لفظ معنی بشودل غواړي نو هغه به دغه ماشوم د ذهن څخه پټ لفظ (حادثه) د ډاکيز لفظ (موتړ)

۳۲
 سره په داسې ترتیب وټېږي چې د موټر په ذریعې هغه په (حادثة) هم پوه شي -
 ښوونکي ته په کار دي چې په لومړي حل د مخني او پټر الفاظو څخه ښي ډه
 وکړي یواځې او یواځې دې دهغه شیانو نومونه ماشوم ته وښيي چې په -
 ښکاره یې ادراک کولای شي.

د مشابهت او تضاد اصول پکارول

د روحیاتو ماهرین او د تدریس لوی استادان دا وایي چې د تضاد او
 مشابهت په ذریعې ماشومان د مشکلو لفظونو په مفهوم ډېر ژر پوهېږي او
 هم پېژندنه کولای شي او په معنی یې رسېدلای شي. د تضاد په کارولو
 څخه مطلب دا دی چې د متضاد الفاظو په ذریعې زده کړه ورکړې شي. فرضاً د مثال
 په ډول د (تیاره) لفظ ته متضاد لفظ (رڼا) او همدارنگه د (نروچکي) له پاره (غټ)
 (غټ) او همدغسې ډېر زیات مثالونه شته لکه د تور او سپین - لوی او وړوکی ،
 اوږد او لنډ ، د زده کړه د پوهې له پاره ښوونکي په ټولګي کې مستقیماً د زده کړه له مخې
 عملاً ښودلای او تطبیق کولای شي لکه دا ماشوم تور دی او د ابل سپین بل ماشوم
 لوی دی او د ابل وړوکی ، دا قلم اوږد دی او د ابل لنډ دی همدارنگه په لوبو
 کې د متضاد لفظ په کومک دوهم لفظ پېژندلای شي لکه چې مخکې وویل شو
 چې د متضادو لفظونو په ذریعې د نورو الفاظو په تدریس ډېر آسانتیا پیدا شي .
 او په عین حال کې د زده کړو د فکري تولید قواوې هم انکشاف ومومي او د
 تخیل او درک قواوې یې هم پیدا شي .

مطلب دا دی چې ښوونکي باید هغه الفاظ زده کړو ته وښيي چې په دې
 صورتی ډول یې هغه شی په خارج کې وجود ولري او ضد یې پیدا کړي ځکه چې

داد ماشومانو په خټه کې اخښلي دي چې هغوی د متضاد او مشابهه هغه
 الفاظو په ذریعه چې په پوره کې راغلي دي د پرتو ژبه د جدیدو او
 مشکو لفظونو پېژندنه کولای شي او په مفهوم او معنی یې پوره
 پوهېدلای شي.

د پښتو د زده کړې لارې چارې

د پښتو ژبې انفرادیت؛ اگرکه د کنوثر بولارو چارو سره د پښتو د زده کړې لارې چارې تر دې هر حده پورې سمون خوري. مګر بیا هم پښتو ژبه یو ډول انفرادیت او ځانله بېل مقام لري نو دا ضروري ده چې د دې ژبې د زده کړې په لارو چارو کې هم د دغه انفرادیت رنگ ښکاره وي د نورو ژبو د لارو چارو سره د سمون خوړلو په وجه به مونږ هر ورو د دغه ژبو د زده کړې لارې چارې په ګوته کوو او د دې سره سره به مونږ هم ټکل کوو چې یا خو داسې بېلې لارې چارې وټاکو چې د پښتو ژبې دغه انفرادیت پرې په ډاګه شي او یا به دغه نورو ژبو لارو چارو کې څه داسې ترمیم یا بدلون یا ګډون یا تنسیخ (پرېکړه) وکړو چې د دوی په ذریعه مونږ به د پښتو ژبې د زده کړې وړکولو په لړ کې پاتې رانه شو. دا ثابته ده چې پښتو ژبه څه کم وزیات څلویښت توري لري او په دې تورو کې څه د عربي په ډول دي او څه د پښتو خاص او ځانته توري دي د پښتو خاص توري مخصوص لیک هم لري او مخصوص اوازونه علاوه هم لري او دا توري چې کوم آوازونه لري دغه آوازونه ویستوله کبله تر څه حده اردو، فارسي ژبې او تر دې هر حده عربي او انګرېزي ژبې پاتې راځي او دا ژبې هغه ژبې دي چې پښتو سره ګډون او تړون لري. مطلب دا شو چې د پښتو استاد به د پښتو د حروفو د تلفظ ادا او د آوازونو په لړ کې به د نورو ژبو استادانو په نسبت زیاته سرخوږي او کړاو کوي ځکه چې د پښتون قام کې خپلونه دي او هر یو خپل ژبې پېژندل دي او استاد له یو مهم جز، د ژبې د پوهې څخه کمښل کېږي.

د ژبني زده کړې زړه پورې لارې

د ماشوم فطري غوښتنې؛ د ژبې د زده کړې په لړ کې دا حقيقت د يوه ښه استاد نه هم پټ نه دی چې ولې ماشومان زده کړه دېر ژر او په اسانه هله کوي چې د هغوی د سبقونو د ښودنې لاره زياته غوره او پېرې پورې اود لوبو په ډول وي دا خبره هم د چا نه پټه او پنا نه ده چې ماشومان په لوبولوبو کې کوم سبق ولولې په هغې کې نه صرف د لېسې اخلي بلکې دغه سبق سره تړلي خيالات، توري، الفاظ، جملې او فقرې د هغوی د ذهن په تخته ښه په واضحه شکلونو ځان ځای کړي او دغه توري په اسانه د هغوی څخه نه هېرېږي زده کړه هم دغسې په کار ده چې زده کړې څيړونه د ماشوم د ذهن يوه قصه وگرځي او هغه بيا د دغې زده کړې پر بنا کې نور څيزونه ويني، کوري او په اسانه يې پېژني. بله دا چې په ماشوم کې د ځان ښودنې يعنې خود نمايي دېر فطري عالي جذبي موجودې وي که د ماشوم د دغه جذباتو څخه کار واخستې شي او ماشوم ته داسې موقع ورکړې شي چې د هغه د دې فطري جذبو تنده ماته شي نوڅه نه کېدونکې خبره نه ده چې د ماشوم په ذهني بنا کې په اوښتي ډول مونږ يو انقلاب رانه ولو په کار داده چې د ماشوم د دې روحياتي جذباتو يوه څه لږ يا دېر وضاحت وشي چې دا په څه ډول دی او په دې لړ کې مونږ څه کولای شو. د ځان ښودنې جذبه په هر چا کې

وی شوک هم دانه وایي چې زه دې بدني طور په جامه په جوسه یاذهني
 طور سره نورو خلکو ته بد ښکاره شم. ماشومان خو په دې هکله ډېر زیات
 حساس وي خو هر کله چې څه له ډېر پاک او صفا خوښوونکي او جالیاتي
 جس لرونکي دي نو ځکه هر ماشوم خپله د کتابونو کتوره د نورو څخه ښه
 گڼي خپله خولې که ښه هم نه وي تعریف یې کوي او د نورو څخه یې بهتو
 گڼي په همدول خپل ځان ورته نریت زورور د نورو په مقابل کې ښکاري
 بله دا چې ماشوم په عملي ژوند کې هم دا غولې چې څه داسې کار وکړم چې د
 نورو څخه یې حیثیت لوړ شي. هېڅ یو ماشوم هم که هغه په هره جسه او دهر
 کړو، وپوړوي او که په دنیاوي میدان کې په هر معیار وي هېچرې دا
 هم نه شي نرغملی چې شوک یا هغه ته او یا د هغه څه څیز ته او یا د هغه
 عمل ته بد ووايي که شوک داسې وکړي نو دې سره د ماشوم ذهن ته یوه
 سخته صدمه او دیکه ورسېږي هغه زړه ماتی شي او د ځان او جهان هر څه
 څخه یې کرکه او نفرت پیداشي؛ کوم چې هغه دپاره او د هغه چاپېریال دپاره ډېر
 ضرور ثابتېدلی شي.

د روحیاتو ماهرین خو تر دې حده وایي چې د انسان د ټول ژوند محور
 د ځان ستاینه ده او د انسان سره تړلي هر څه که بدني دي که ذهني دي
 او که روحاني د دې محور نه تاو راتاو او څرخېږي او که داد ځان ستاینې
 تړي د انسان د ژوند څخه وځي او یا د دې تړي د پرورش خصمانه ونه شي نو
 بیا داسې انسان ژوندی خوي لېکن د داسې نه مرگ ډېر ښه گڼي. دیو
 ښوونکي له پاره د ماشوم فطري جذباتو ته پام لرل او په نظر کې نیول ډېر زیاته
 مهمه ده هم د دې جذباتو څخه لوی کار آخستی شي لازم دي چې د ماشوم د
 ځان ښودنې او ځان ستاینې جذباتو د اظهار پر څنګ خصمانې دپاره په ښوونځي

کې ښه او پوره توکي موجود وي په دې خو به یو طرف ته د ماشوم د دې فطري غوښتنو منده ماته شي او بل طرف ته به د ماشوم د فطري غوښتنو په ترڅ کې د پوهې اوزده کړې خاوند شي اوس به مونږ د هغو توکونو او څیزونو په هکله خبرې وکړو کوم چې په ښوونځي کې ضروري وي او د ماشومانو له پاره زړه را کښکونکي او جالب وي او د هغوی د فطري ذوق پوره کولو کې ښه گټور گڼل کېږي. اود زده کړې په لارو چارو کې به مونږ د ماشوم درې تحریکونه په کار اچوو. یوه د شغل تحریک، بل د لوبو او دریم در شک او مقابلي.

د شغل تحریک :

ماشومان په فطري طور سره یونه یو کار کې ذهني او په جسماني ډول سه مشغول وي اوس په ده چې د ماشوم له پاره داسې اسباب مهیا او تیار کړي شي چې د هغه د شغل وخت په گټوره طریقه په کار اوستی شي او په دغه وخت کې څه داسې څیزونه په داسې ډول ترسره شي چې د شغل نه شغل وي اود زده کړې نه زده کړه وي په دې لړ کې تصویر، چارټ او نور د لیدلو، کتلو مناسب څیزونه ډېر گټور ثابتېږي ځکه چې د داسې څیزونو په لیدلو ماشوم د دوی په ننداره او تماشه شي او تماشه کولو کولو کې د هغه د سوچ او فکر قوتونه هم را بیدار شي د سوچ او فکر په نتیجه کې که ماشوم ناپوهه پاتې شي نو د حیرت په دریاب ورگډ شي نو د سبق زده کړه هله په ښه طریقه ترسره کېدای شي چې د ماشوم ټول حسونه او د وجود ټول اعضا، مونږ دغه زده کړه کې راوړنښ کړو نو پدې ډول د ماشوم د اټول قوتونه هله د سبق کلکه ملگرتیا کوي چې هغه ته د سبق زده کړه او تدریس

په شغل شغل کې ورکړې شي.

دلېو تحریک: داهم د ماشوم فطري غوښتنه ده چې هغه دې خپل ټول وخت لوبو، ټوکو کې تېر کړي د ماشوم د دې فطري جذبې نه داسې کار اخستل کېږي چې د سبق زده کړه دې هغه ته د لوبو، ټوکو په ذریعه او په ډېر چلول - ورکړي شي داسې چې سبق ورته سبق او زده کړه ورته زده کړه ښکاره شي بلکې دا هر څه ورته ټوکې، لوبې ښکاري خوبیا هم چې د هغه ذهن ته ورسېږي هغه د زړه پورې او غوره طریقي په ذریعه ورکړې شوی زده کړه وي او یوازې او یوازې دا کار مونږ د ډرامو، سوال جواب، جمله سازي، په ذریعه کولای شو.

درشک یا تضاد تحریک: د ماشومانو روحیات څه په داسې ډول وي چې هغوی ځان د بل هر چا نه په ذهني او جسماني لږ کې بهتر او ښه گڼي د ماشوم دا جذبه په ډېره کتړه د دې جذبې د تندې د سرولو له پاره په مدرسه کې د ماشومانو ترمنځ د خبرو اترو، مکالمو بحث مناظرو، تمثیلونو، ډرامونو او نور انتظام وشي دا ټول هغه ټوکي دي د کومو شیانو له کبله چې د ماشومانو درشک او مقابلې د تحریک نه موږ ډېر په اسانه ډول کټه اخستی شو ځکه چې په دې ټولو څیزونو کې موږ ماشوم ته داسې موقع پیدا کوو چې هغه دې پخپله کړښن وکړي او د نورو هلکانو څخه دې په ذهني یا جسماني برخه کې خپل ځان اوچت کړي او ماشومان کولای شي چې د پورتنی عملونو په ترڅ کې نریاته پوهه اړزده کړه حاصله کړي او وخت یې هم په خوشحالي سره تېر شي.

توره تخته: دتعلیم او پوهنې ماهران په دې هکله په یوه خوله
 او متفقاً دا وایي چې توره تخته (نیم استاد) دی او په توره تخته باندې د
 سبق خلاصه اولاندیز (نیم سبق) دی ددې مطلب داشو چې د زده کړې
 په لړ کې د تورې تختې نه په غیر کار کېدې نه شي استاد چې د لوست
 لیک او وینا په هکله ماشومانو ته څه هدایت ورکوي ددې لیک په توره تخته
 د هر ضروري دی هغه الفاظ چې په لوستلو کې د ماشومانو له پاره مشکل او نوي
 وگړنې ښوونکي به هغه د معنا سره په توره تخته لیکي څه قصه چې تېره کړي
 نږېا هم د دغه قصې مهم توكي په توره تخته لیکل کوي او خپل درس ته به
 دوام ورکوي او په دغه درس کوم ځای کې چې څه مهمه خبره راشي چې دهغې
 حفظ په کار وي هغه به په توره لیکي نو په هم دې ډول هرکله چې ښوونکي په دې
 پوه شي چې ماشومان سره ددې د لوست، وینا او لیک نه په مفهوم نه
 وي پوه شوي نو هغه بیا دغه وخت په توره تخته باندې د سبق د وضاحت
 او څرگندولو له پاره څه شکلونه، تصویرونه هم جوړ کړي ځینې ځایونو کې د درس
 د تړون او تعلق ظاهرولو له پاره دغه الفاظ په توره تخته ولیکي او بیا د مختلفو
 علامو او نښو په ذریعه دغه نثر د پوښلی ښکاره کوي کله استاد د دغه لفظونو
 تر هینڅه دغشي د نښان څښه وکړي او کله د مساوات د نښې نه کار اخلي -
 هم دغسې ښوونکي د مختلفو وضاحتونو له پاره په توره تخته د نورو نښو څخه هم
 کار اخلي نو پس ښوونکي ته لازم دی چې دا پورته عملونه پزړه کړو په مجسم
 ډول په توره تخته ولیکي.

وخت دخپل آخري پيغام او قانون وخت راغی او رسول اکرم صلی الله علیه و سلم
 ته آخري او مکمل دين او قانون ورکړ چې دانسان نسل ته يې ورسوي نو
 لومړی لفظ د الله تعالی د وچې «اقرأ» يعنی ولس له لوست وواو بيا د قرآن کريم
 هر لفظ او هر آيت شريف يوه معجزه ده چې په حقيقت کې د الله تعالی چې علیم او
 حکيم دی د انسان طرف ته د يوې مکملې او معجزانه شريې پرېښودل وړ
 د زمکې پر مخ په زرگونو ژبې وجود لري. د هرې ژبې غټ صفت او کمال دادی
 چې د هغې ژبې ويونکی ياد هغې پوهېدونکی خپل فکر، جذبات او احساسات وړاندې
 کوي او د انسان معاشره يو تر بله رانږدې کېږي د يو علم او پوهه د بل په کار
 راځي د ژبې د مقام او فضيلت چې په دې تېرو کړنو کې بيان شويدي په -
 حقيقت کې يواځې دغې ته توجه راگرزول وو. يوه بله غټه خبره خوداده چې د هرې
 وينا ليک، يا شعر او داسې نور نور مصنف څه ناڅه څوک لري مگر ژبه داسې معجزه
 ده او يو داسې عجيبه ميراث دی چې د دې اعلي مورث په هکله هڅوک دانه شي
 ويلی چې د ژبې واضع يا جوړونکی يا مصنف فلا فی عالم، شاعر يا فنکار دی. د
 ژبې پيدا يښت د يوې معاشرې سره دی. ځکه نو عقیده د لرل په کار ده چې هر ژبه
 د الله تعالی يوه معجزه ده چې تل تر تله د انساني معاشرې په ژوند کې په کار شويده
 او هېچاله دانه دي مناسب چې د ژبو تر منځ د غوره ياکم والی، ښه والی، بد والی
 بحث ميدان ته راواچوي هر ژبه خپله کمال لري د ځينو شريو ويونکو زيات فکر
 او څېړنه کړې وي او ځينې شريو ويونکو ته د اموح په لاس نه وي راغلي. د هرې
 شريې پيدا شويدي خود هرې کمې ورکې شوې. دا اوس وايو او ليکو چې پښتو ژبه
 د دنيا د ژبو په دې اوږده سلسله کې کوم مقام لري. پښتو د پښتنو ژبه ده او په کروندو
 ويونکي لري د علم الاسنه او تاريخ پوهانو او ما هرانو د پښتو ژبې او د پښتون قام د
 قدامت، زوړ والی او د پښتنو د اصل نسل په هکله مختلف نظريات وړاندې کړيدي.

کره کتنه

د مشرانو وینا ده چې انسان د غلطیو نه ډک دی او دا حقیقت دی چې د زاتکونو تر لحدو افسان نه غلطی کېږي خو دا هم بهایه نه ده که مونږ دا ووايو چې د عمر په حال کې تجربه زیاتېږي او د تجربې په ډېرېدو غلطی کاني کې وي او چې څومره پوهه کمه او عمر کم وي هومره به د غلطیو امکان ډېر زیات وي نو په دې اساس ښوونځي او مدرسي هم د دې له پاره دي چې دغلته د ماشومانو اوساگردانو د غلطیو اصلاح کېږي غلطی کاني په خوځږدوله دي.

لومړي د ژبې استاد به په هغو غلطیو زیات نظر اچوي کومې چې د لیک لوست او وینا په لړ کې د ماشوم نه صادرېږي د صحیح لیک او صحیح وینا دواړو تربیت کېږي دې د پاره دا ضروري ده چې استاد په خصوصي ډول د صحیح لوست په لړ کې ماشومانو سره پوره پوره کومک وکړي او د هغو هره غلطی که د تلفظ وي که دا عرابو که د تاکید په ډول وي که د زور په هکله که د موقع په حال کې وي که د آواز په میدان کې په صحیح ډول اصلاح کړي شي. په دې هکله لومړي خبره داده چې ماشومانو ته بالکل داسې موقع ورکول نه دی په کار چې هغوی څه څیز غلط واورې یا یو څیز غلط ولاړکړي وارو ماشومان چې په کوم لوست کې کوم حای غلطی وکړي هم په هغه وخت یې اصلاح دښورنګي صاحب له خوا په کار ده او د صحیح لفظ بیا بیا تکرار هم په دغه حای کې ضروري

دی یعنی ماشوم چې کوم لفظ غلط ولولې استاد دې په هغه ځای کې ودروي او تلفظ دې ورته صحیح کړي او بیا دې ماشوم دغه صحیح تلفظ درې یا څلور ځله پخپله ښوونکي ولاړ کړي او بیا دې په ټول صنف کې ټول شاگردان ورپسې د ښوونکي په خبر تلفظ تکرار کړي. د غلطیو اصلاح یوازې زباني نه ده په کار بلکې ښه به دا وي چې صحیح لفظ دې استاد په توره تخته وليکي او بیا دې ماشومانو ته دا وینا وینا وشي چې هغوی پخپلو کتابچو کې دغه لفظ نقل کړي. ځینې تجربه کار استادان په کښو ټولګیو کې د غلطیو د اصلاح له پاره یوه ښه او ګټوره لار پکاروي چې انګرېزي کې ورته (SELF CORRECTION) وايي دې طریقي ته موږن په خپله ژبه کې (ځاني کوښښ) ویلي شوي دي دې طریقي اصول دا دي چې استاد به د املاء یا د لوست د عمل څخه پس په لیک یا وینا کې امکان غلطی زباني په ګوته کړي بیا به په غلطیو بحث وکړي او د دې بحث نه پس به ټول لوستی شوی یا املاء شوی عبارت ښه واضحه او څرګند ډول په توره تخته وليکي او هلکانو ته به دا - ووايي چې د خپلو کتابچو او د تورې تختې د لیکونو خپلو کې لفظ په لفظ او تکی په تکی موازنه وکړئ په توره تخته چې څه لیک شوی دی هغه صحیح دی که ستاسو په کتابچو کې یو نیم لفظ یا دېر الفاظ هر یو د تورې تختې د الفاظو په شان نه دي نو تاسې پوه شئ چې تاسو غلطی کړېده او بیا دې استاد ورته ووايي په کتابچو کې لیک شوی هر داسې لفظ لاندې کرښه را ګارئ. دغسې چې څومره الفاظ لاندې کرښې را ښکلی شي هومره غلطی به ماشوم څخه صادره شوي وي بیا دې استاد ورته په وروڼ تندی ووايي چې په کتابچه کې د هر غلط لیکلي شوي لفظ په ځای درې، درې یا څلور، څلور ځله د تورې تختې نه صحیح لفظ پخپلو کتابچو کې نقل کړئ. نو پس دا طریقه دوخت د بحث د پاره او د ټولګیو د ګڼو هلکانو له پاره مهمه

دښه لیک د زده کړې لارې چارې

د لیک مفهوم، د خیالاتو، احساساتو او جذباتو هغه اظهار چې د خاصو شکلو، ترو، تګو یا لفظونو په واسطه کېږي لیک ورته وایي. برسېره په دې د خیالاتو اظهار په اشارو پایه وینا هم کېدای شي لیکن دا اظهار یوازې د یو وخت له پاره وي او د دې څه مستقل حیثیت نه وي نو ویلی شو د خیالاتو داسې اظهار او څرګندونه یوازې د یو وخت د پاره وي.

نوبت ويلي شو چې د خیالاتو داسې اظهار او څرګندونه مستقل حیثیت لیک ګڼلی شو. د معز الله خان مومند د شعر دیوې مصرعې نه د لیک مفهوم ښه اندازه لکولی شو چې وایي.

هم چپ يم هم گویا يم لکه خط چې د کتاب

یعنې لیک خیالاتو له د مستقل حیثیت وړکولو یوه داسې ذریعه ده چې د دې په برکت او کومک خیالات او جذبات عبث او خوشې نه شي پاتې کېدای بلکې دوام لرونکی حیثیت یې پیدا شي دغه لیک چې په هر وخت او هر پېښه کې د لوستونکي د سترګو مخې ته راشي نو د دې هم هغه خیالات گویا شي یعنې کوم وخت کې چې د لیک د لیکلو په وخت کې لیکوال ریکارډ کړي وو.

دليک نخښې نښانې

د ليک دود د ښه والي په لړ کې ځينې اشارې، علاې او نخښې نښانې هم شته چې په هره ليکنه کې د هغو خيال ساتل لازمي او ضروري دي.

بې نخښو نښانو ليکنه د لوستونکو د پاره ډېر کرانې پېښې او په ځينو ځايونو کې ترې سمه معنا نه اخيستل کېږي له دې کبله غواړو چې دغه نښانې په لنډه ډول بيان کړو ترڅو چې د ليک دود لري نيمگړې پاتې نشي.

۱- تکی (.) دا نخښه د پوره جملو په پای کې اېښودل کېږي او د جملې تماموالی ښيي لکه: د پروت نه کړ ځنډه کيد بڼه دی. (مثال) خپل عمل د لارې مل دی. دغه پورتنۍ نخښې ته (تکی) وايي.

۲- چپه پېښ (،) دا نخښه د يوې لنډې وقفې له پاره په کارېږي په يوه کلمه يا جمله کې چې سري غواړي لږ غوندې ځنډ وکړي نو دغه نخښه راوړل کېږي.

مگر زياته دکلمو او نيمگړو خبرو ترمنځ د عطف د پاره راځي لکه: زلمي، تورپالې، تورپکې او گل مکې په امتحان کې بريالي شول.

۳- تکی او چپه پېښ (؛) دا نخښه د زياتې وقفې له پاره پکارېږي مگر دکلمو ترمنځ نه راځي بلکې د هغو مرکبو جملو په منځ کې راوړل کېږي چې په معنا کې يو له بله تړلي وي. لکه له هغه علم څخه چې اخلاق ورسره نه وي؛ ناپوهي غوره ده. (روسو)

دې نخښې ته په پښتو کې (خڼدګۍ) د خڼد نخښه وايي.

۴- دوه ټکي (:) دانخښه د يوې کلمې يا جملې د سپړنې ، اوڅارنې علامه ده ، په معنی دهنې کلمې يا جملې په آخر کې ليکل کېږي چې وروسته ورپسې شرح او تفصيل راځي ؛ دې نخښې ته (څرګند نۍ) وايي لکه :
د ژوندانه دکاميابۍ ستې دا دي : پوهه ، روغتيا ، روزنه او اخلاق .
يا په پښتو کې د هر شاعران تېر شويدي لکه : ښکارندوی ، رېدي خان ، خوشحال
اونور .

۵- (؟) دا نخښه د سوال او پوښتنې په وخت کې راوړل کېږي
يعنې د هر ډول سواليه جملو په آخر کې راځي دې نخښې ته (پوښتنې)
ويلاي شولکه : بې علمه علم څه په کار دی ؟

۶- (!) دانخښه د غږ او ندا په وخت کې پکارېږي لکه اې حليمه !
دلته راشه ! مګر په اصل کې دخبردارۍ او تنبيه نخښه ده او په دې وجه
د مخاطب امر په آخر کې هم راځي لکه : وروڼو ! ملاوتې ! د وطن
ناموس وساتي ! .

دغه نخښه د تعجب ، شاباس او افسوس په حای کې هم راوړل
کېږي يعنې په هر حای کې چې خبردارۍ او تنبيه عرض وي هلته وږې
کار اخيستل کېږي مګر د زيات تعجب او زياتې خبردارۍ په وخت کې دو
خوله بلکې درې خوله هم ليکل کېږي لکه :

آفرين ! په دې توره او مېړانه !

افسوس ! چې دېرښه وخت ي له لاسه ووت !!

اوه ! څومره ښکلې مرغۍ ده !!

کله چې پوښتنه او تنبيه دواړه مطلب وي نو د تپوس او تنبيه نخښې

د واره یوځای راځي لکه: د خدای له پاره داڅه حال دی؟! دې نڅېنې ته -
(څڅوکی) ویلای شو.

www.libtool.com.cn

۷- کش (-) د انځبڼه دیوې جملې د بېلوڼې د پاره لیکل کېږي، په تېره په سوال او ځواب کې د هرې جملې په سر کې راځي او سوال او ځواب سره بېلوي لکه:
زلي وويل:- تور يالیه څه کوی؟

- خط لیکم

- چاته؟

- خپل ورور ته

د انځبڼه د دوو کلمو د بېلوڼې د پاره هم په داسې وخت کې راځي، چې د هرې کلمې خپلواکي او ځانله والی مقصد وي لکه: صرف - نحو - بیان - عروض د اټول شربني علمونه، دي. دې نڅېنې ته (بېلغی) ویلای شو.

۸- دوه کونستي خطونه () د انځبڼه د خاصو نومونو د توجه وړ شيان و.

او په منځ کې رالوېدلو جملو د ښودلو د پاره لیکل کېږي لکه: زه غواړم سبا ته له - زمري سره (چې زما یو ښه ملگری دی) د کابل موزیم وګورم. زما ورور (بېرګ) پخپل ټولګی کې اول لمېر دی. دې نڅېنې ته (لیندی) وایو.

۹- دوه غبرګې لیندۍ « د دې نڅېنې په منځ کې د بل چا خبره ،

نظریه یا دیو کتاب عبارت او یا د زیاتې توجه وړه نا اشنا کلمه راولې کېږي لکه: سید جمال الدین افغان وایي: « هر پوهنګار عالم که چېرې د شریعت په اساس کې فکر وکړي نو دا به ورته معلومه شي چې د ژوندانه پوهنې او علمونه له دین سره هېڅ مخالفت نه لري »

یا په دې ورځو کې د « مود » او « متود » کلمې د پرې ګردانېږي.

۱۰- څوټکي (۰۰۰۰) کله چې یو لیکوونکی دیونوم یا یوې خبرې څرګندول

www.libtool.com.cn

نه غولري نو په خای یې یو خوتکی بردي او ورځنې تېرېږي لکه: ماته د پښتو ښه معلوم دي.

۱۱- درې ستوري (★ ★ ★) - دانځنې د یوې رسالې یا یوې مقالې د یوې برخې د تمامېدو او د بلې برخې د شروع کېدو په منع کې لیکل کېږي. یعنې یو بحث د بل څخه بېلوي.

۱۲ که چېرې یونوم یا یوه جمله په خاص ډول د پاملرنې وړ وي نو لاندې ترې یوه اوږده کرښه را ښکل کېږي لکه: زلمی او تورپالي زما کلک ملګري دي. یا ښاغلو! دلته درېدل منع دي. اوداسې نور

د ليک زده کړه کې داملا، اهيت

هر کله چې يو عبارت وکتی شي او وليکلی شي نو دا يو داسې عمل شو چې په دې يو ډول نقل شوي معني دسترگو په ذريعه د ليکلو تکرار، الفاظو پېژندنه کوي و شي او د قلم په ذريعه د دغه پېژندلي ليدلي کتلي الفاظ په رنگ ټکي به ټکي او ټيک مشابه الفاظ وليکلی شي دې ډول عمل ته نقل نويسي يا نقل ليکل ويلی شي ليکن د دې برعکس که چېرې عبارت يواځې په غونډولو وړېدی شي او دا وړېدلو الفاظو د آوازونو په کومک دغه الفاظ وليکلی شي نو دغه عمل ته املا، ويل کېږي داملا، ليکلو مخه اول دا ضروري ده چې زده کړي مخکې عبارت ليدلی وي او د تورو الفاظو پوه وي او په ذهن کې د دې الفاظو د شکل تصوير ونه کېښولی شوي وي هر کله چې د الفاظو د شکلونو او آوازونو ذهني تړون ترسره شي نو بيا داکتل په کار دي چې آيا دې تړون ۰۰۰۰ کې خوځه کې زياتی نشته د داسې ډول کمي زياتی د معلومولو د پاره چې مونږ د کوپې واسطې نه کار اخلو هڅې ته املا، ويل کېږي.

داملا، افادي اړخونه: داملا، د ماشوم د زده کړې په لړ کې د ټول ذهني دوباره د فکر او سوچ قضاوت او تفاوت نه مونږ ته معلومېږي چې د ماشوم

په ذهن کې د الفاظو ذخيره په کوم ډول ده ايا ماشوم د الفاظو صحيح نقشونه خپل ذهن کې کښېنولی دي او که نه په دې باب کې داهم کېدای شي چې ماشوم يولفظ اورېدلی خو صحيح وي خوليدلو کې فرق وي يا يولفظ خوليدلی په صحيح ډول وي خو ددغه لفظ آواز يې غلط اورېدلی وي داملا، په ذريعه مونږ د ماشوم کې زياتی په ښه طريقه معلومولای شو او مونږ ته داپته لگېدلی شي چې آيا د ماشوم په ليدو او پوهې کې فرق او تفاوت دی او يا يې په اورېدو څه علت دی يا څه نقص دی. هرکله چې داسې نقصان مونږ يو حل داملا، په ذريعه په گوته کړو نو بيا يې علاج څه گران نه دی. ددې شخه دا واضح شوه چې املا، يو ډول تشخيص دی دکوم په ذريعه چې مونږ ته د ماشوم د ذهني وجود تار وغيو او د جسماني نقصان پته نه کېږي بلکې دا داملا، په ذريعه د ماشوم د اورېدو، پر هېډو قوتونه هم تربيت واخلې داملا، په وخت کې د ماشوم توجه د استاد خولې ته وي او پوره په غوښ وي چې استاد څرنگه الفاظ او اولزونه دخولې شخه وباسي نو ځکه ددې پورته عمل په ذريعه د ماشوم د توجه کولو عادت پرخ شي نو هغه بيا د هر څيز ډېر په فکر او غور د اورېدو کوښښ کوي او دغه ښه غور، فکر او توجه او پام د زده کړې په لار کې د ماشوم ډېر زياته مرسته او ملگرتيا کوي. دغسې داملا، په ذريعه د ماشوم د حافظې قوت هم وده کوي ځکه چې ماشوم داملا، دوران کې چې څه لفظ يا جمله ولري نو هغه لومړی په خپل ذهن کې محفوظه کړي او بيا يې د ليکلو تکل کوي.

داملا اصول :- داملا، دپاره د ضروري ده چې ماشومان دکومې توبتې يا عبارت املا، ليکي بايد چې دغه لومړې ښه ولولي په داسې عمل سره ماشومان د زياتو غلطيو شخه بچ کېږي ښه خوبه دا وي چې املا، د داسې

سبقونو نه وويلی شي چې د کومو هغو درسونو لوست چې د اول نه بڼه شويدي که چېرې داملا، عبارت د لوستل شوي کتاب څخه نه وي اخستل شوی نو بيا په کار ده چې په توره تخته باندې دغه عبارت بڼه په بڼکلی لیک وليکلی شي او بڼوونکی دې دغه د توري تخته لیکل شوی عبارت ماشومانو ته په غور ولولي او د لوستلو نه وروسته دغه لیک وران کړي يعنی له منځه دې يو سي او بيا دې هدا ذکر شوی عبارت املا، وويلی شي. دامره ضروري ده چې املا، د هر تړلکي د زده کړې د توان او قدرت په مطابق وي د دې مطلب دا دی چې ماشومانو ته دې دخپل تړلکي د درسي کتابونو څخه املا، وويلی شي چې هغه درسونه يې لوستلي وي او زده کړي هم وي. دانه ده په کار چې د اول تړلکي ماشوم ته د دريم تړلکي کتاب څخه اود څلورم تړلکي زده کړو ته د دريم تړلکي کتاب څخه املا، وويلی شي په داسې عمل سره به داملا، اصلي غرض زمونږ د کوټو نه وځي. داملا د ټوله ده يړې ته امتحاني املا، وايي او بلې ته تعليمي املا، وايي.

تعليمي املا، :- هغې ته وايي چې زده کړې ويل شوي کتاب وليکلی شي او امتحاني املا، هغې ته وايي چې استاد يې يړخل واورې او ورته يې ولولي او بيا يې ماشوم ته يوه يوه فقره وايي او ماشوم يې ليکي. بله دا خبره لومړی د پره ضروره چې بڼوونکی بايد داملا، ليکلو جريان په وخت کې د پرماتوجه وي چې زده کړې يود بل څخه نقل نه کړي چې داملا، ليکلو ماهيت له منځه لاړنشي.

داملا، تصحيح کول :- داملا، تصحيح اود غلطيو اصلاح کول په درې

صورتو کې کيدای شي:

لومړی: بڼوونکی دې د هر شاگرد املا، اصلاح کړي اود غلط لفظ په عوض دې ورته د صحيح لفظ لیکل په خپل شکل مورقه وښيي او بڼوونکی دې هدايت

٤٠
څوک وايي چې پښتانه آريايي نسل دي. د محققينو يوه بله ډله دا راي لري چې
پښتانه نسل ساميان دي يعنې بنی اسرائيل گڼي. ځينې محققين وايي
چې پښتو د گڼو شربو څخه جوړ شويده. ځينې خلک پکې لاداهم
وايي چې پښتو د منگولي شربو سره خپلوي لري. ليکن په تېرو څو کالو کې د
پېښاور يونيورسټي او پښتو اکيډمي چې کومه څېړنه، تحقيق او -
ريسرچ کړيدی دهغې څخه دا روښانه او ښکاره ثابته شويده چې پښتونه د
آريايي نسل د شربو څخه ده اونه د سامي تېر نه، اونه د منگولي شربو سره تعلق او پېژتون
لري اونه د دې ټولو شربو څخه جوړ شويده. پښتو په حقيقت کې د دې ټولو شربو
څخه زړه او غکني شرب ده. او که دا ورته ويلي شي چې پښتو د دنيا د شربو مور يعنې
ام الالسنه ده نو دا به حقيقت ته د ټولو څخه نژدې نظريه وي. محققين
او مورخين په دې يوه خوله دي چې د بابا آدم د، د اولاد لومړنۍ ځانگو د
منځنۍ ايشيا مرتفع سطح يعنې لوړه غرنۍ لټه يا علاقه ده او همدغه ځای کې
انسان د مذهب ژوند د لارو چارو لومړنۍ رده ايښی ده او هم د دغه خواوشا څخه
بنیاد د نړۍ دنيا په لرې لرې ځايونو کې خپور شويدي. پوهانو او ماهرانو چې
بنی نوع انسان د ژبو په هکله کوم تحقيق کړيدی دهغې نه دا روښانه ښکاري چې
پښتو هغه شرب ده چې داد تهذيب درنا د شريکي وهلو څخه زرگونه کاله غکې دهغې
ايشيا په باختري علاقه کې د داسې نسل د خلکو شرب وه چې دوی ورته «تېر» ته د خوي
او وحشتناک «وايي ليکن دا مورخين وايي چې د دې شاوخوا اوسېدونکو
قبيلو د ما قبل التاريخ دور په هکله نه دوی سره معلومات شته اونه څه نور څه سند
يا ريکارډ په لاس راغلی دی چې دهغې نه دا معلومه شي چې دغه قبيلو کومې ژبې
ويلي. د ماهرينو او مورخينو د تحقيق يوه نتيجه داده چې لکه څنګه چې د باختري -
خواوشانه انسان هراړخ ته خپور شويدي او ځان سره يې خپله شربه وړې ده. په

ورکړي چې دا اصلاح شوی لفظ لس ځلي د تکرار په ډول وليکي.
 دوهم: زده کړو چې کوم وخت املا، وليکله کړو پ کړو پ دې
 شي او يو تر بله دې د غلطيو اصلاح وکړي.
 دريم: کېدای شي چې هر زده کړی خپله املا، د کتاب له مخې دهم هغه
 لوست سره مخامخ کړي او د غلطيو اصلاح وکړي او په عوض کې يې صحيح الفاظ
 وليکي.

انشاء ليکنه

www.libtool.com.cn

دانشاء ليکنې مفهوم :- هسې خوکه وکتلی شي نورې شمېره خلک شته چې ژبه څه ډول خړوايي اولیکلی هم شي اما هر داسې ليک وينا څه خاص اهميت نه لري ترڅو چې دغه وينا او دغه ليک د ژبنو اصولو اولارو چارو په ترڅ کې ترسره نه شي دا ځکه چې زموږ په دغه ليک او وينا کې يو خاص تربيت او يړ خاص ډول نه وينو همدغسې که يو شخص دخپلو خيالونو، احساساتو جذباتو، نظرياتو اظهار او څرکندونه د الفاظو د وينا يا د الفاظو د ليک په ذريعه په بڼا يسته او بڼکلي طريقې سره داسې ترسره کړي چې دغه ليک يا وينا يې په ژبنو لارو او اصولو پوره او د ژبنو لارو چارو په ترڅ کې صحيح او په زړه پورې وي نو داسې سره پرې ته موږ انشاء ليکونکي يا ليکوال ويلى شو او دغه دغه وينا د انشاء ليکنې په نوم بللی شو.

دانشاء ليکنې منشاء :- د دې منشاء دا ده چې زده کړو سره چې د الفاظو کومه ذخيره جمع شي دغه ذخيره نه دهغوی په ډېر فکر او خيال او پام کته اچتري دغه الفاظ دې په داسې طريقه استعمال کړي چې يو لفظ په کې هم

بېخايه استعمال نه شي ددې لوی او غټ مقصد دادی چې زده کړي دې په
 سوچه، اسانه او ساده پښتو کې د لیک او وینا داسې تربیت حاصل کړي
 چې دغه لیک او وینا د هنري د زده کړې او پوهې ښکلي کالي او جامې وگرځي
 او پرې ښه ښکاره شي ترڅو چې په دې پورته عمل کې ورته لاسي د تخیل
 د تولید قوه انکشاف ومومي.

متلونه

www.libtool.com.cn

متلونه اونقلونه دپښتو دژبې يوه غوره برخه ده او په نثر کې داخلېږي. متلونه په لنډو لفظونو کې هغه فصیحې او څرکندې جملې دي چې دېر ښه او جامع مطلب او مقصد ترې اخستل کېږي په ژبه او ادب کې د متلونو د معنی او د هغود منشاء او سبب او استعمال د ځای پېژندنه ضروري ده. مثالونه يې دا دي:

- ۱- انسان تابع د احسان دی.
 - ۲- اور ته خپل او پردي یو دی.
 - ۳- په یوه کله نه پسری کېږي.
 - ۴- هر چاته خپل وطن کشمیر دی.
 - ۵- خپله خوله هم کلا ده هم بلا ده.
 - ۶- د بېکاره خدای بېزاره.
 - ۷- د توری وهلی به جوړشي، د خوږې ویشتلې نه جوړېږي.
 - ۸- د کبر کاسه نسکوره ده.
 - ۹- خوار کېږجن د خدای (ج) د ښمن دی.
 - ۱۰- د کیدو تر ناز د زمري خیرل ښه دی.
 - ۱۱- پرې کې نومرې کې.
 - ۱۲- خپله لاسه، کله لاسه.
 - ۱۳- چې تېر شو، هغه هېر شو.
- په پورې ډول د ښوونې په ډول خو متلونه ولیکل شو.

د مثال په ډول خوا حساساتي لنډې لیکو: www.libtool.com.cn

که په میوند کې شهید نه شوي
خدا پر ولا لیه بې ننگۍ ته دې ساتینه

که توری نه کړې نو به خه کړي
پچې موشیدې د پښتني رود لې دینه

که تور اور بلې میرات پوري
د وطن جنګ دی جانان نه منع کومه

ته په سنگر کې ځان شهید کړه
زه به خپل شال ستا په زیارت وغوږومه

توري وهه بری به مړې
که بری نه وي ځوانان تل په تورو مړینه

لنډی

لنډی: هغه شعرونه دی چې شاعري معلوم نه دی او د هر حساس -
پښتانه او حساسې پښتني احساساتو هینداره باله شي.

د پښتنو په غرو او رغوکې په کلیرو او ښاروکې، په شنو درو او لویو دښتونو
کې د ابشار څنگ او د کپړدې اړخ ته، د شپانه په شپېلۍ او د بڼوال په نۍ کې او
بالاخړه د پښتني خاورې په هر کوټ او خوا کې د دې شعرونو څخه په یو شان
خوند اخستل کېږي.

زړه یې د ځوانۍ د خاطراتو په یاد وايي، زلمیان او پېغلې دخپل زلمیتوب شور
او مستي پکې لټوي، میانوته دراز او نیاز رویباري کوي، توریا لیان ورسره
د ترورو په میدان کې څرخېږي او پردېسیان په پردېسۍ کې دخپل وطن مینې
پرې تازه کوي.

دا اشعار څومره چې دېر ساده، سلیس او روان دي هغومره د پردیو ژبو
له اغېزې څخه هم پاک او سپېڅلي دي.

د دې ټولو شعرونه که د عربي عروض تابع دی خو دا اشعار نه یوازې د عربي
آوازونو او عروضو څخه بې نیازه دی بلکې د سېلابي سیستم په اساس ځانته عرض
لري لومړۍ برخه یې لنډه (۹ سېلابه) او دوهمه یې اوږده (۱۳ سېلابه) ده.

د پښتو ملي احساساتي جنګي لنډې

www.libtool.com.cn

محلې ولاړ تورې تر ملا دي
غزاله ځي پر خپل وطن سرور كوينه
جانان مې سر په وطن كېښود
په تار د زلفو به كفن ورته كند مده
ستا تر دې ښكلې بوري جار شم
په اوږه ستا دى كېزه زه دخيال ځمده
جانانه جنك نه په شا نه شې
چې د همزولو راله نه شي پېغورونه
تورې به كړې بري به راوړې
كه بري نه وي ځوانان تل په تور و مړينه
هلك به څنگه توره نه كا
تر نيمايي مرچله زم ورسره ځمده
له خپله لاسه مې پرې مړې
چې د زې وشوې زه پر بام دروخته
خال به ديار دوينو كېښودم
چې شينكي باغ كې گل كلاب و شرمونه

د پښتو ژبې دنورو ژبو د مضمونونو سره تړون

٥٧
ټول ژب، پرهان، درو حیاتو ماهران او زده کړې استادان دا خبره په یوه خوله کوي چې دنورو کورنو او بهرنو ژبو په زده کړه کې مورنۍ ژبه د ملا د تیر حیثیت او اهمیت لري په مدرسه یا ښوونځي کې ماشومان د مورنۍ پښتو ژبې نه برسېره د پارسي او دري ژبې بین المللي ژبې انگړزي زده کړه هم کوي هرکله چې د پارسي او انگړزي زده کړه کې مورنۍ ژبه تر ډېر حده لاس کولی شي نومونو ضرور د خپلې ژبې د کومک مخه کار اخلو او د خپلې پښتو مورنۍ ژبې د زده کړې د تربیت نه داسې کټه اخلو چې دغه تربیت مود دنورو ژبو په زده کړه کې ځکار شي.

د پښتو او اسلامیاتو تړون

هرکله چې د پښتو لفظ دویم مطلب اسلام دی نو دا پوښتنه هډوېږي فایده ده چې د پښتو او اسلامیاتو سره خپلو کې څه ارتباط او تړون دی د مدرسو او ښوونکو په نصاب کې اسلامیات یو لازمي مضمون دی او د هر شاگرد له پاره یې زده کړه ضروري ده. دغسې پښتانه ماشومان پښتو وایي پښتولولي نو دغه وینا او بوستل یې دواړه یو مخصوص رنگ لري او دغه رنگ یې د اسلامي رنگ څخه بل رنگ څخه کېدای نه شي او نه کېږي ځکه چې د هر پښتون ماشوم خیالات، احساسات، نظري سوچ او فکر هم دغه اسلامي رنگ کې خړوب ښکاري. نن سبا پښتو ژبه کې اسلامي تاریخ، قرآن مجید، تفسیر، احادیثو او فقهې ترجېې او داسې نور هر څه شته چې د یو مسلمان زوی پرې وپوهېږي.

شفاهي تمرينونه
 اسدالله د انگورو باغ لري

څوک د انگورو باغ لري؟
 آیا ته انگور پېژني؟
 آیا تا انگور خوري؟
 ته څو ډوله انگور پېژني؟
 غوره انگور څه نومېږي؟
 انگور بدن ته څه ګټه رسوي؟
 آیا شنه او اومه انگور سړې وځوري؟
 آیا د اومه انگورو خوراک زیان څه دی؟
 د وچو انگورو نوم و ښایاست؟
 په افغانستان کې انگور کومه میاشت کې پخېږي؟

کولای شوچی یوه مشخصه موضوع یا جمله په ښاکردانو شفاهي تمرین کړولکه؛

احمد په کور کې یوه لویه زراعتي لنگه غوا لري.

احمد په کور کې څه شی لري؟

غوا د څه له پاره ده؟

غوا څوک لري؟

آیا ته غوا پېژني؟

یا دا ډول: دوکاندار پر تله شیان تلي.

دوکاندار پر تله څه شی تلي؟

تله د څه له پاره ده؟

تله څوک لري؟

آیا تا تله لیدلې ده؟

آیا ته تله پېژني؟

همدغه ډول دوی وايي د غنمولو مړۍ دانه هم د مينځنۍ ايشيا ميدانونو ته خوا
 وشا پنځه ويشت زره (۲۵۰۰۰) کاله ق-م کې راغلې ده د مورخينو د اعقيده ده
 چې د ما قبل التاريخ د دورې انسان د دجلې او فرات د ميدانونو څخه واخله
 د ايران د زاگرس غرونو د سلسلې نه لرځاته، ته تگ راتگ روان وواوحي چې دا
 تگ راتگ تر پنځه زره ق-م پورې جاري وو. د قطبي ميدانونو (سايبيريا) څخه د
 آريايي نسل خلکو حرکت او تگ راتگ د دوه زره (۲۰۰۰) کاله ق-م نه پيل شوی
 وواو وايي چې څه وخت دوی سهيلي اړخ ته مړو (مورا)، اوڅارا (سغديان) ته
 راوړسېده نو دوی په بلخ (باخت)، کې داسې قبيلې سره مخامخ شو چې د ژند
 اوستا په سند هغه خلک د ډېرو لوړو جنډو گرځولو عادت لرلو. په ژند اوستا
 کې او همدغه ډول ديوناني مؤرخ «هيرو دتس» خپل کتاب کې پنځه سوه (۵۰۰)
 ق-م او همدغه ډول ريكويدا کتاب کې پنځه سوه ق-م د دغو قبيلو نوم بخدي يا بختي،
 پختي، پختين، پختوان، يا پختوين ذکر کړيدی او هريو د اويلي دي. دادې پرو
 لوړولو ډېر غونډ او چتون کې خلک وو «هيرو دتس» د دوی وطن ته پکيکا
 وايي. ظاهره او څرگنده ده چې بخت، پښت، پختين، بخدي، پختي، پختوان يا پختوين
 همدغه پښتون يا پښتانه وو چې هغوی د آرياوو خوړېدونې زرگونه کاله څکې يو مذهب
 ژوند تېرو نه ولازم ا د دې څخه د نتيجه راوړي چې د دې قبيلو ژبه د آرياوو ژبو نه
 زړه وه او دغه ژبه هم پښتو وه ځکه چې د دې قامونو بېله ژبه وه او هغه بېله پښتو نه بله
 کومه کېدای نه شوه که چېرې پختوان، پختوين، پختي، بخدي، تېلو قبيلو کې زړه
 گڼي او تاريخ يې د تېرلو څخه مقدم شمېري نو آخر دوی به چې کومه ژبه ويله هغه
 ژبه يې د پښتو نه بله کومه کېدای شوه د لومړنيو آرياوو د ابتدايي ليکونو په سند
 داويل کېږي چې په ځينو علائقو کې يوه زړه ژبه وه چې «آريک» نومېده ليکن کوم چې
 انسانان نور و ملکونو ته خواره شول نو نورې ژبې پيدا شوې او آريک بېخي ورکه شوه

غواروچي دشوڪليدي الفاظوڻخه يومتن ترتيب ڪرولڪه
(غواوڀي، ڀسونه، شېڊي، حمود، بزرگر، ڪور، غوري،
تمرين؛

محمود يوبزرگرسري دي. ڊهرينه ڀسونه او ڊهري غواوڀي لري، ڪله ڪله
ڀسونه هم خرخوي او همدان ڪه دقو قل ڀسونه او مېڙي هم لري برسپه پر
ڊي زراعتي غواوڀي لري ڇي زياتي شېڊي او غوري ورڻخه حاصلوي او د
خيل ڪور دبنه ژوند ڪاري برابر ڪري او د پورته موادوڻخه زياتي پيسي
هم ورڻخه په لاس راوڀري.

غواړو چې د ځينو ربطيه کلمو په واسطه جملې سره
 ترتيب کړو لکه : يا ، مگر ، سره د دې بيا هم ، لکه چې ، احتمال
 ممکن
 تمرين :

يا : اى محموده ! آرام شه يا حرکت وکړه .

مگر : پرون ورځ احمد په پنځو بجو زموږڼى ته راغلى وو مگر نه ښار ته تللى وو .
 سره د دې : روسان سره د دې چې نوې وسله په ډېره پيماڼه د افغانستان
 په مجاهدينو استعمالوي بيا هم د ما ټي سره مخامخ دي .

لکه چې : په اووم د دسمبر د مجاهدينو په غونډه کې ښاغلي محترم داسلامي
 حزب رهبر لکه چې ويلي موږن په افغانستان کې ائتلافي حکومت نه منو .
 احتمال : په دې ورځو کې احتمال لري چې احمد جهاد ته لار شي ،
 ممکن : د پوهې پر واسطه ممکن ده چې انسان لوړ مقام ته ورسېږي .

مونږ کولای شو چې یوه مشخصه موضوع دمکالمې په
 خبر په شاگردانو تمرین کړو لکه په لاندې ډول :
www.libtool.com.cn

احمد : ته په کور کې زراعتي لنکه غوالرې ؟

هو : محمود زه په کور کې زراعتي لنکه غوالرم .

احمد : غوا دڅه لپاره ده ؟

محمود : غوا د شېدوله پاره ده .

احمد : شېدې د بدن له پاره څه کته رسوي ؟

محمود : څرنگه چې شېدې پوره غذا ده د شېدو خوراک سړي ته قوت بخښي .

احمد : د شېدو څخه څه څیزونه جوړېږي ؟

محمود : د شېدو څخه پېړۍ ، کوچ ، غوړي ، پنېر ، قروت ، ماسته -

جوړېږي .

احمد : آیا ستاسې په کور کې دغه پورته یاد شوي څیزونه جوړېږي ؟

محمود : هو مونږ په کور کې دغه پورته یاد شوي څیزونه د پېښه په پوره

اندازه جوړېږي .

آیا تاسې دغه پورته شيان په بازار کې خرڅوي ؟

هو مونږ دغه یوه اندازه پورته شيان په بازار کې خرڅو او دخپل کور نيمکړتياؤ

پرې پوره کوو .

مونڊ ڪولاي شوچي دمشق نوم تحه نور نومونه

منح ته راورولڪه په لاندې ډول :

www.lbttool.com.cn

غر ، غرونه ، غرنی ، غرنی ، غروال ، غریزه ، غرگی ، غروال
غروالان ، غروالی ، غروالی ، غرنی ، غریزي .

يادا : ميلستيا ، ميلستون ، ميلستياوې ، مېله ، مېلانه ، مېلمه ،
مېلمې ، مېله پال ، مېله پاله .

يادا : ننداره ، نندارې ، نندارتون ، نندارچې ، نندارچيان ، نندارونه ،
نندارونې ، نندارتيا ، نندارتياوې ، نندارتوب ، نندارتوبې .

يادا : بنوونکي ، بنوونځي ، بنورونه ، بنوونې ، بنوونکي ، بنوونکي
بنوونځي .

يادا : نړۍ ، نړۍ ګانې ، نړۍ وال ، نړۍ پال ، نړيوالی ، نړيوالی .

د دې لپاره چې يوه نيمکړې جمله وليکوکولاى شوېچې
د فکري انکشاف اود موضوع مناسبته له مخې
داسې پوره کړو.

د تمرين (مثال) :- بريالى هر سهار کوي .
د جملې څرگندونه : بريالى هر سهار لمونځ کوي .
همدارنگه کولاى شوېچې څو نامکمله جملې او بې ترتيبه سره په ترتيب
کړو لکه :- بريالى هر سهار کوي او ښوونځى لپاره ځي
او بوخت وي ... نه وروسته کور ته راځي .
د موضوع څرگندونه : بريالى هر سهار لمونځ کوي او د چای څښلونه وروسته
ښوونځى ته د سبق لوستلو لپاره ځي او تر ۱۲ ۱/۲ بجو پورې په سبق بوخت
وي او د ښوونځي درختي نه وروسته کور ته راځي

ددې لپاره چې يوه لنډه جمله وغواړو او بدهکړه کولای شو
 نورې کلمې پرې نږدې کړو او همدا ډول د ژبې د پرمختګ
 اصطلاحات پکې استعمالولی شو پس پورته موضوع ته د
 ضرورت له مخې توجه راګرزوو .

د مثال په ډول : احمد ښار ته ځي .

تمرین :

احمد نن ښار ته د وريجو اخستلو لپاره ځي .

احمد شاید نن ښار ته د وريجو اخستلو لپاره ځي .

احمد شاید نن ښار ته د وريجو او اخستلو لپاره ځي .

احمد شاید نن ښار ته دخپل ملګري زلمي ملاقات او د وريجو او ...

اخيستلو لپاره ځي .

احمد شاید نن ښار ته ضمناً دخپل ملګري ملاقات او د وريجو او هم

داسې نور شيانو اخستلو لپاره ځي .

www.libtool.com.cn
 ددې لپاره چې بې ربطه کلمات او الفاظ سره
 منظم کړو او د موضوع شکل ورکړو نو په دې عمل
 پیل کوو.

ښوونځی ، شاگرد ، بازار ، مهاجر ، ورځ ، احمد ، کتابونه ،
 ښوونکی ، ښه ، ډول .

تمرین:

ښوونځی د تعلیم او تربیې ځای دی . او هر شاگرد ته پکار دي چې
 د ښوونځي د قانون سره تلنه وکړي او همدارنگه مسلمان او باایمانه ښوونکی
 ته لازم دي چې هر ورځ د درسي پلان او تدریسي اصولو له مخې پښه
 ډول د زده کړو د زیاتې پوهې لپاره تیاري ونیسي . څه رنگه چې احمد مهاجر
 شاگرد دی د کمپ د ښوونځي په څلورم ټولګي کې دی . او د مهال وېش له
 مخې کتابونه لولي . او کله کله د پلار سره د خوراکي موادو اخستلو
 لپاره بازار ته هم ځي .

غواروچي حُيني د پوښتني کلمات د نمونې په ډول
ولیکو او بيا يې په جملو کې استعمال کړو لکه:

(څه ، څومره ، څو ، کله ، چېرته ، چا ، څوک ، څله ، کوم ، آيا ، څرنگه)

تمرین:

څه : احمده څه کار کړی ؟

څومره : احمده مياشتنۍ څومره تخوالرې ؟

څو : احمده څو غواوې لرې ؟

کله : احمده کله ښار ته ځي ؟

چېرته : احمده چېرته ځي ؟

چا : چا خط ليکلی دی ؟

څوک : څوک ښار ته ځي ؟

څله : څله بېکاره يې ؟

کوم : کوم ډول کور کې اوسېږي ؟

آيا : آيا احمده ته آس لرې ؟

څرنگه : احمد ته دې څرنگه وويل ؟

مونږ کولای شو چې دیوې جملې د پوره وضاحت بې سره د ارتباط لپاره ځینې اصطلاحات استعمال کړو لکه:

په ترڅ ، عین حال ، پدې نسبت ، په هغه صورت ، کواکې ، رښتیا چې ،
انشاء الله ، سمدستي ، پرله پسې

محمود پرون ورځ چې په شپږو بجو جهاد ته حرکت کاوه پدې ترڅ کې
پلار یې هم یوځای ورسره لکه کوره ووت .

ښاغلي فاضل حکمت یار چې د تېرې دوشنبې په ورځ د مجاهدینو
اتحاد په باره کې وینا کوله په عین حال کې د نوموړې وینا خبریالانو ثبتوله .
څرنگه چې احمد ناروغ و پدې نسبت ښوونځي ته سوب نه شو .
په هغه صورت ، د مهاجرینو تک افغانستان ته په هغه صورت کېدای
شي چې هروسان پرته له قید او شرط څخه ووځي .

انشاء الله ، هغه وخت نژدې دی چې انشاء الله افغانستان به آزاد شي .
سمدستي ، بدون د پوره او ژور فکر څخه سمدستي په یو عمل پیل لازم نه دی .
کواکې ، نن ورځ خلک داسې خوشحاله برېښي کواکې ته به وایي دا خبر
ورځ ده .

رښتیا چې ، محب الله رښتیا چې یو پیاوړی مجاهد دی .
پرله پسې ، د پسرلي په موسم کې پرله پسې بارانونه په دېر شدت شریږي .

مذکر

هؤنث

هوهغه بنارته لارې .	غایب واحد : هوهغه بنارته لارې .
هوهغوی بنارته لارې .	غایب جمع : هوهغوی بنارته لارې .
هودا بنارته لارې .	حاضر واحد : هودی بنارته لارې .
هودوی بنارته لارې .	حاضر جمع : هودی بنارته لارې .
هوبنارته بنارته لارې .	مخاطب واحد : هوت بنارته لارې .
هوتاسې بنارته لارې .	مخاطب جمع : هوتاسو بنارته لارې .
هوزه بنارته لارې .	متکلم واحد : هوزه بنارته لارې .
هومون بنارته لارې .	متکلم جمع : هومون بنارته لارې .

پورته د مثبت لازم فعلیه مطلقې ماضی جملو تمرین اوکړدان دی .

دمنځنۍ ايشيا په غرنيزه علاقه کې چې پنځه زره (۵۰۰۰) قبل مسيح کې کومه ژبه ويل
 کېده دغه يوه ډېره زړه ژبه وه او د دنيا د ډېرو ژبو مور وه او ډېرې څانگې
 لري يو طرف ته پهلوي، اوستا، فارسي او سانسکرت او د پاک و هند نورې ډېرې
 ژبې د دغې ژبې نه راوتلي دي بل طرف ته د يورپ کښې ژبې لکه يوناني
 فرانسيسي، جرمني، روسي، لاطيني، ارمني، هسپانوي او نورې هم د دغه
 ماخذ او منبع نه راوتلي دي په دوی کې بې شمېره لفظونه مشترک دي د مېگري
 او افريقايي ژبو د کورنۍ ذکر د لته ضروري نه ښکاري خو داسې معلومېږي
 چې د دې ټولونه يوه زړه ژبه وه چې هغه وخت ويل کېده چې څه وخت بنياد
 د مرکې په مخ د تهذيب ابتدا کوله د دې ژوند ظهور هم په دې اوچتو غرونو
 کې شوی وو او چې څه وخت مزکه د لرڅخه راپسله شوه او ورو ورو پخپله،
 غونډېده، سختېده نو د اوبو نه لومړي ځل کې د «پامير» د غرونو سرونه راڅرگند
 شول او چې اوبه ورو ورو په شا کېدې او نرېکه رابکارېده نو واضحه ده
 چې انسان د ژوند څه چې د هر ډول حيات او ژوند ابتدا به هم په دې خواوشا
 کې شوې وي. ځکه چې د زمکې په مخ الله تعالی د ژوند سرچينه اوبه
 بنودلې دي. او د آدم عليه السلام کالبوت يې د هغې خټې نه جوړ کړيدی
 کوم کې چې داوبو کېدون وو. د جغرافيايې پوهانو د زمکې پر مخ د انسان د -
 اوسېدو، خوړېدو او ډېرېدو په ذکر کې داسوچه او روښانه وي چې دې چې زمکه
 په اوبو کې پټه وه او بيا ورو ورو اوبه اوچېدې او آخر نرېکه ښکاره کېده لکه
 چې اوس دريمه برخه مزکه او چوپه ده او دوه برخې داوبو يا سمندر لاندې او تاريخ
 هم دا ثابته کړه چې په لومړي ځل د بنياد د نسل بېلتون د حيواناتو نه هم په دې
 لور او اوچته مرتفع سطحه کې پيل شويدي، او د دغه ځای څخه انسان خور
 شويدي. داسې معلومېږي چې لويديز، ختيز، قطب او سهيل خوا ته ترې نور

مؤنث

مذکر

هو هغه لارې .	غایب واحد :	هو هغه لارې .
هو هغوی لارې .	غایب جمع :	هو هغوی لارې .
هو دا لارې .	حاضر واحد :	هو دی لارې .
هو دوی لارې .	حاضر جمع :	هو دوی لارې .
هو ته لارې .	مخاطب واحد :	هو ته لارې .
هو تاسو لارې .	مخاطب جمع :	هو تاسو لارې .
هو زه لارې .	متکلم واحد :	هو زه لارې .
هو مونږ لارې .	متکلم جمع :	هو مونږ لارې .

پورته د مثبت لازم فعل مطلب ټی ماضي تدرین اوگردان دی.

مذکر مؤنث

هغه لارې .

هنوي لارې .

۱- لارې .

دوی لارې .

ته لارې .

تاسو لارې .

زه لارې .

مونږ لارې .

غایب واحد : هغه لارې .

غایب جمع : هنوي لارې .

حاضر واحد : دی لارې .

حاضر جمع : دوی لارې .

مخاطب واحد : ته لارې .

مخاطب جمع : تاسو لارې .

متکلم واحد : زه لارې .

متکلم جمع : مونږ لارې .

پورته د لازم فعل د مطلقې ماضی تمرین اوګردان دی .

مذکر مؤنث

واحد غایب :	هغه راغی .	واحد غایب :	هغه راغله .
جمع غایب :	هغوی راغلل .	جمع غایب :	هغوی راغلی .
واحد مخاطب :	ته راغلی .	واحد مخاطب :	ته راغلی .
جمع مخاطب :	تاسو راغلی .	جمع مخاطب :	تاسو راغلی .
واحد متکلم :	زه راغلم .	واحد متکلم :	زه راغلم .
جمع متکلم :	مونین راغلو .	جمع متکلم :	مونین راغلو .

پورته د مطلق ماضی تمرین اوگردان دی .

مذکر

غایب واحد :	هغه ښي پخلا کړي .	هغه ښي پخلا کړې .
غایب جمع :	هغوي ښي پخلا کړي .	هغوي ښي پخلا کړې .
حاضر واحد :	دی ښي پخلا کړي .	دای ښي پخلا کړې .
حاضر جمع :	دوی ښي پخلا کړي .	دوی ښي پخلا کړې .
مخاطب واحد :	ته ښي پخلا کړي .	ته ښي پخلا کړې .
مخاطب جمع :	تاسو ښي پخلا کړي .	تاسو ښي پخلا کړې .
متکلم واحد :	زه ښي پخلا کړم .	زوی ښي پخلا کړم .
متکلم جمع :	مونږ ښي پخلا کړو .	مونږ ښي پخلا کړو .

- غایب واحد : هغه ښي ممکن پخلا کړي .
 " " : هغه ښي شاید پخلا کړي .
 " " : هغه ښي ځانځا پخلا کړي .

پورته د فعل حال تمرین دی او د ممکن، شاید، ځانځا اصطلاحات د پورته تمرین په ټولو حالاتو کې استعمالېدای شي .

مذکر

مؤنث

غایب واحد : آیا هغه لار ؟	آیا هغه لار ؟
غایب جمع : آیا هغوی لارل ؟	آیا هغوی لارې ؟
حاضر واحد : آیا دی لار ؟	آیا دا لار ؟
حاضر جمع : آیا دوی لارل ؟	آیا دوی لارې ؟
مخاطب واحد : آیا ته لارې ؟	آیا ته لارې ؟
مخاطب جمع : آیا تاسو لارې ؟	آیا تاسو لارې ؟
متکلم واحد : آیا زه لارم ؟	آیا زه لارم ؟
متکلم جمع : آیا مونږ لارو ؟	آیا مونږ لارو ؟

پورته د پوښتنې لازم فعل مطلقې ماضي تمرین اوکړدان دی .

د لازم فعل د مطلقې ماضي كردان

مؤنث

- هغه ودرېده .
- هغوی ودرېدې .

- دا ودرېده .
- دوی ودرېدې .

- ته ودرېدې .
- تاسو ودرېدئ .

- زه ودرېدم .
- مونږ ودرېدون .

مذکر

- واحد : هغه ودرېد .
 - جمع : هغوی ودرېدل .
- غایب

- دې ودرېد .
 - دوی ودرېدل .
- حاضر

- ته ودرېدې .
 - تاسو ودرېدئ .
- مخاطب

- زه ودرېدم .
 - مونږ ودرېدون .
- متکلم

مؤنث

- کلاالی راغله .
- ملاالی اوکلاالی راغلی .
- کلاالی ته راغلی .
- ملاالی اوکلاالی راغلی .
- زه کلاالی راغلم .
- زه کلاالی اوکلاالی راغلو .

مذکر

- احمد راغی .
- محمود او احمد راغلل
- احمده ته راغلی .
- احمد او محموده راغلی .
- زه احمد راغلم .
- زه احمد او محمود راغلو .

د دوهم ټولګي د پښتو ژبې د تدریس پروګرام

د دوهم زده کړې ته د ژبې د پوهې له پاره ښوونکی باید دا لاندیني د -
تدریس د اندازې اصول (د درس کیفیت او کمیت) تر نظر لاندې ونیسي او ورسره
د هغې د ژبې په تدریس پیل وکړي او د تدریسي پلان له مخې دې زده کړو ته
سبق وایي.

څرنګه چې د تدریسي قوانینو له مخې د نتیجه په لاس راغی کوم وخت چې د اول
ټولګي زده کړې دوهم ټولګي ته بریالی کېږي نو دغه زده کړې به ضروري د تصویرونو
په پېژندنه او معلومات کې او د تورو پېژندل او د دوه توریزو او درې توریزو او
څلور توریزو د الفاظو ترکیب او برسېره په دې د ساده الفاظو استعمال اولوستلو
کې پوهه او مهارت حاصل کړي وي نو ښوونکي ته لازم دی چې د درسي پلان
د اصول سره برابر د دوهم ټولګي زده کړو ته په ابتدا کې (د درسي کال د شروع
تڅنه) د ژبې ساده عبارت یعنې د هغې موضوع عبارت چې څلور وګړنې ته ورسېږي
تدریس وکړي او دغه عمل ته به تر درې میاشتو پورې دوام ورکړي او په دوهم قدم
کې به ښوونکي دغه زده کړو ته د زده کړو د استعداد له مخې که ښوونکي ته د هغوی د
فکر انکشاف روښانه شو ښوونکي کولای شي چې دیرې موضوع عبارت چې -

شپږ کړنې تدریس کولای شي او ښوونکی به ذهني موضوع یا درس صحیح ډول لوستل او په مطلب او نتیجه باندې زده کړې پوهوي او د برجسته - الفاظو معنی او ذهني استعمال په توره تخته باندې ښوونکی په زده کړو کار وکړي او همدارنگه داملاء او درسي موضوع یا درس په ټول برخه کې زیاته ونډه زده کړوته ورکړي چې کټ مټ د ښوونکي په شخړ عمل وکړي (په مجسم ډول سره) او همدارنگه په دریم قدم کې به ښوونکی د ژبې تدریس په معیاري ډول سره د خپلوشاگردانو د استعداد او فکري انکشاف له حیثه د ژبې تدریس مخ په وړاندې بیایي یعنې په زده کړو به د پښتو د کتاب قرائت او د کتاب په هر درس په الفاظو او د درس په ماهیت او نتیجه باندې زده کړې پوهوي او برسېره په دې د ځینو غوره او په زړه پورې درسونو لکه لنډه ساده نظمونه، دعا، حمد، نعت، اسلامي ترانه او غوره قصې، متلونه او داسې نور د ښوونکي له خوا په زده کړو یا ډول او حفظ هم ضروري دی ترڅو چې د زده کړو ذهني استعداد قوي شي او ذهنونه یې د حفظ قدرت حاصل کړي نو په دې اساس د مثال په ډول د دوهم ټولګی لپاره دا لاندیني درسونه لیکو:

لطیفه

یو ساده سړی په ژمي کې د یو کلی تر څنګ تېرېده دکلي سړي پرې راټول شول کله چې هغه تېرې ته لاس کړ تېر به په ځمکه کې نښتي وه مسافر په زړه نارې کړې چې دا څنګه کلی دی چې سړي یې خوشې کړي دي او تېرې یې تړلي دي.

شماره	لغات	معنی	شماره	لغات	معنی
۱	لطیفه	خوندور خبره	۳	څنګ	خوا
۲	ساده	کم عقله	۴	تېرې	د برې
			۵	مسافر	پوښ
			۶	نارې	چينې

قوم داسې زلمي غواړي

کارچی دنرانو کړي خوی د بهادرانو کړي
 مروختی تیار اوسې غورد حواریانو کړي
 گنده ی تیان پالی کار د شریفانو کړي

قوم داسې زلمي غواړي

سرچی په تلي کېږدي ویره د چا نه کوي
 کار پسې د ننګ زغلي خوشې سودا نه کوي
 ملک ته مال و سرېڅني هسې غوغا نه کوي

قوم داسې زلمي غواړي

قوم داسې زلمي غواړي

شماره	لغات	معنی	شماره	لغات	معنی
۱	بهادران	ننګیالان	۵	ننګ	غیرت
۲	خواران	بی وزل	۶	سودا	فکر
۳	شریفان	ښه خلک	۷	ملک	وطن
۴	تلي	میدان	۸	غوغا	شوداوږدوب

قامونه جوړ شوما د غلته په ځای وکړي پاتې شو د دغه وکړي یوه ژبه هم وچې
 مورخین وايي چې داد ټولو شمېر موروو خود دې ویونکو پالنه او روزنه داسې
 ونه کړي شوه لکه څنگه چې په کاروه خود یو قوي او پوخ او ټینګ وکړي
 ژبه وه نو بېخي ورکه نه شوه دغه وکړي نن ژوندي دي چې د پښتون په نوم
 یادېږي او هم یې ژبه ښه قوي او ژوندۍ ده او د دې وکړي دخپلې ژبې یو
 غیر معمولي کیفیت دی چې هغه دنړۍ په بل هېڅ قام یا ژبه کې نشته پښتو دې
 قام ژبه هم ده او د دې قام ولسي ژوند، قانون او آئین او اخلاقو مجموعه هم ده .
 پښتو پر پښودل د پښتني روایت سره هېڅکله سمون نه خوري ځکه نو د کلکو
 غرونو د سخت کښه او سخت ځان پیدا وکړي تل کلک او پوخ پاتې شو او د دغه خواو
 شا مخه چا بېخي ونه نړولې شو. پښتو په حقیقت کې د دې وکړي لا تر ننه خپل ځان
 باقی ساتلی چې دین هم دی او آئین هم، ژبه او تهذيب هم دی، پښتون په دې داسې
 پوخ ولاړ دی چې په هېڅ حالت کې نه خپل آئین پرېږدي او نه خپله ژبه، چې پښتو
 ترې پاتې شي نو ایمان ترې لارشي. پښتو د پښتون په عقیده مذهب هم دی
 ځکه چې پښتون اسلام دېر ژر قبول کړیدی او خپل کړی و ووجه دا وه چې د
 اسلام راوړي اخلاق مطلقاً او ټیک ټاک هم هغه دي کوم چې د پښتو
 د تصور او مفکورې ترکیبي اجزاد دي. پښتو او اسلام هم معنا توري کړېږي
 دي. د «علامه اقبال» «خودي» په اصل کې د پښتو او د هغې د فلسفې یعنی د
 اسلام د فلسفې یوه عالمانه او شاعرانه تفسیر دی. ځکه چې د پښتو تصور که
 فلسفیانه تجزیه وشي نو بیا به یې په دې دریو اصولو بیا موندلی شي. یو دا چې
 پښتون به ځان مسلمان وي، دوهمه دا چې د پښتون ژبه به ځان پښتوي
 وي، دریمه دا چې د پښتون وکړي هر سړی به د پښتو قبیلو دیوې نه یوې
 قبیلې نه وي. د اسلامي نړۍ په هېڅ ملک او هېواد کې څوک دادعوی نشي

د دریم ټولګی پروګرام

دا یو ثابت حقیقت دی هغه زده کړې چې د دوهم ټولګی څخه بریالی کېږي او د دریم ټولګی سبقونو ته د لوستلو دوام ورکوي دغه زده کړې باید په امل، لیکلو، کتاب لوستلو د لفظونو په استعمال کې د پوهې قدرت تر لویې اندازې حاصل کړي وي نو دغه زده کړو ته د ژبې د پوهې له پاره ښوونکی ته ضرور دي چې لاندیني هدايات په نظر کې ونيسي او د - تدریسي پلان په مطابق دې عمل وکړي.

۱- ښوونکي ته ضروري ده چې د درس موضوع د قصې په شکل زده کړو ته بیان کړي او توجه دې وکړي چې دغه د موضوع تشریح دې د - تصویري شیانو د ارتباط له مخې وي او درې حلې دې ورته تکرار کړي او په مجسم ډول دې دوه یا درې شاگردان د ټولګی مخې ته په نوبت او ترتیب سره راوغواړي او درس دې پرې بیان کړي او ښوونکي دې د دغه کار د ډاډ نه وروسته د کتاب له مخې په اصل موضوع یا د درس په قرائت باندې پیل وکړي او دغه درس درې کرته باید زده کړو ته تکرار کړي او همدارنګه دې دغه درس ته په مجسم ډول د ټولګی مخې ته څو تنه زده کړي راوغواړي او د دغه

درس قرائت دې پرې وکړي او په ضمن کې دې کم زوري زده کړي هم تر نظر لاندې نيسي او ورپې دې سمدستي د درس مطلب او نتیجه او د مشکسو الفاظو معنی دې ښوونکي هم وکړي او برسېره په دې مشکل الفاظ د معنی سره دې په توره تخته هم وليکي او زده کړي دې هم دغه عمل مجسماً ترسره کړي او ښوونکي بايد د درس هر اړخيزه موضوعات روښانه کړي او په شاگردانو دې مشق او تمرين کړي او بيا وروسته دې دخو تنو شاگردانو شخه د درس ارزيايي او کړه کتنه هم وکړي او په آخر کې دې د يوې موضوع په باره کې د کورنۍ وظيفې هم زده کړو ته هدايت ورکړي .

حمد

په نامه دهغه خدای ځې دایان دی چې یونوم ږي په نومونو ځې سجان دی
 هم پادشاه دی دجمله و پادشاهانو هم دهریو سلطان په سرسلطان دی
 هغه کارو ځې وده و ته آسان دی هغه کارو ځې وده و ته آسان دی
 خوځ آفتاب شي په آسمان راخپړولی ده آفتاب راخپړولی په آسمان دی
 خوځ دلمر په مخ حجاب شي غوړولی ده پت کړی لمر په ابر ځې پنهان دی
 خوځ له خاورو شي یوکل پیدا کولی ده له خاورو پیدا کړی گلستان دی
 په سجود ږي خم ځې سردی لکولی
 هم ږي خوړند په رکوع سره آسمان دی

«رحمان بابا»

شمبر	لغات	معنی	شمبر	لغات	معنی
۱	سجان	پاک	۵	حجاب	پرده
۲	سلطان	پادشاه	۶	ابر	ورېځ
۳	مشکل	سخت	۷	پنهان	پت
۴	آفتاب	لمر	۸	گلستان	باغ

د خلورم ټولګي د پښتو ژبې د زده کړې پروګرام

د ژبې د زده کړې د قانون له مخه دا بریښي چې هغه شاګردان چې خلورم ټولګي ته بریالی کېږي او د خلورم ټولګي درسونه لولي دغه شاګردان به ترهڅې اندازې پورې د ژبې په اورېدلو - لوستلو - خبرو کولو لیکلو او پوهېدلو او د زیاتو موضوعاتو په حفظ کې قدرت او مهارت حاصل کړي وي چې د دغه پورته ذکر شوي ټولګي د ټولو مضمونونو د ژبې په - لوستلو - لیکلو او هم دراملا او انشاء، د لیکلو په اصول کې د پوهې قدرت ولري ځکه چې د دغه ټولګي مضمونونه نسبت ډیرم ته درمیت او کیفیت، له کبله د پرتفاوت لري او همدارنګه لکه چې څرګنده ده د خلورم ټولګي مضمونونه مختلف او موضوعاً یې هم مختلف دي او په عین حال کې انکشاف لري او د بلې خوا یې د مضمونونو او د پرو د رسونو مهم شرط د حفظ ضرورت دی نو بر سره په دې اساس د ژبې پوهانو تر نظره دا ثابت ده چې د پوهنې د حاصلولو په عمومي صورت کې د ژبې پوهه لومړۍ وسیله ده نو د ژبې ښوونکي ته د ضروري ده چې د ژبې په پوهولو زده کړه او تدریس کې (د کتاب او اورېدلو - خبرې کولو - لوستلو لیکلو - املا، انشاء،) کې دغه زده کړه ته زیاته پوره برخه ورکړي او په دې باره

کې دې زده کړې اعاده کړي او زده کړې دې ځیرکه کړي ترڅو چې د پوهې ظرفیت په کې تولید شي همدارنگه د ژبې د پوهې او زده کړې په سلسله کې ښوونکي ته لازم دي چې د ساده نظمونو او شعرونو معنی او تشریح زده کړو ته د موضوع سره برابره وکړي او د شعر مطلب او نتیجه دې ورته روښانه کړي او د مشکل الفاظو معنی دې په توره تخته هم زده کړو ته ولیکي او بیا دې دغه عمل د شاگردانو څخه اعاده کړي ترڅو چې د ژبې د زده کړې اړخونه او همدارنگه په آینده کې د اوچتو او عالي شعرونو د معنی او مفهوم په نزاکت او باریکۍ خبر او چمتو شي چې د دې پوهې له امله د زده کړو د تقریر او بیان قوه هم اوچته شي او د بیدارۍ حس په زده کړو کې انکشاف پیدا کړي.

د وطن ترانه

www.libtool.com.cn

ځمونږ ګرانه وطنه افغانستان وطنه
 ځمونږ روښان وطنه اوسې ودان وطنه
 مونږه اولاد د افغانانو او ته جهان يې ځمونږ
 د ژوند بوستان يې ځمونږ
 مونږ دې آباد غواړو تل دې آزاد غواړو
 خپل اتحاد غواړو په تا کې ښاد غواړو
 ستا په تازه هوا ښايسته ځمونږ ځوانان وطنه
 افغانستان وطنه

ته د غازيانو کور يې ته د پوهانو کور يې
 د ښو ځوانانو کور يې د افغانانو کور يې
 په تا کې غواړو ديوه بله د عرفان وطنه
 ځمونږ ګران وطنه

لغتونه	معنی	لغتونه	معنی	لغتونه	معنی	لغتونه	معنی	لغتونه	معنی
۱	روښان	۴	آباد	۷	ودان	۱۰	د یوه	۱۳	خوږغ
۲	اولاد	۵	آزاد	۸	خپلواک	۱۱	عرفان	۱۴	پوهنه
۳	بوستان	۶	اتحاد	۹	یووالی				

سید جمال الدین؟ افغاني (رح)

سید جمال الدین افغاني (رح)، جلال آباد پورې نږدې د کنړ په ولایت کې په اسعد آباد کلي کې په ۱۲۵۶ هجري قمری کې زیږېدلی وه. دی د افغانستان د ساداتو کورنی شخه وه. د پلار نوم یې سید صفدر شاه وه چې کوم د هرلوی عالم وه. سید جمال الدین افغاني (رح) ابتدایي تعلیم د خپل پلار شخه کړی وه. بیا کابل ته لاړ او نور دیني او عصري تعلیمونه یې هلته وکړل افغاني چې د اتلسو کالو شو. د پلار د وفات نه پس سید صاحب حج ته لاړ چې حج نه بېرته راغلو د افغانستان پاچا دوست محمد خان خپلو د لباریانو کې شامل کړو. خو سید صاحب د لباري ژوند خوښ نه کړ او د حاکمانو د مخالفت له مخه د افغانستان شخه ووت. بیا مصر ته لاړ د مصر عالمانو د سید صاحب د هر قدر وکړو. او د هر عالمان یې شاگردان شول. دوی کې یو لوی عالم محمد عبده هم وه. په مصر کې افغاني صاحب یوه رساله - الْعُرُوَّةُ الْوُثْقَى جاري کړ چې معنی یې (عکمه رسی) ده. غرض یې دا و چې د دنیا ټول مسلمانان دې یو وحدت شي او د استعماریت مخالفت ته به په هر ځای کې لاس واچوي. د اسلام غلیمانو د امله غوښته؟ د یورپ د واکدارانو په لاسون د مصر نه وشرلي شو. مصر نه پس افغاني صاحب د ترکیې دارالحکومت قسطنطنیه کې د اسلامي اتحاد چينې ووهلې. د کل عالم مسلمانانو ته یې ویل چې اتفاق وکړئ او دیو اسلامي بیرغ لاندې راټول شئ. تر مرګه پورې سید صاحب

داکوشش وکړلوچې دنړۍ هم وارو مسلمانانو کې صحیح روح پیداشي. درې شپېته کلنې کې په ۱۳۱۶ هجري قمري کال په استنبول کې وفات شو او هلته ښخ کړي شو. بیا په ۱۹۳۹ کې د مرحوم سید تابوت په ډېر احترام او عزت کابل ته راوړلې شو او د کابل د پوهنتون په احاطه کې ښخ کړي شو.

په	لغتونه	معنی	په	لغتونه	معنی	په	لغتونه	معنی
۱	زیږېدلی	پیداشوی	۵	وفات	مړشوی	۹	استعاریت	زور او ظلم
۲	عالم	پوه	۶	دلباریان	حکومتي	۱۰	غلیمان	دښمنان
۳	عصری	وختي	۷	وحدت	یووالی	۱۱	لمسون	شیطاني
۴	دارالحکومت	حکومتي مرکز	۸	بیرغ	جند	۱۲	تابوت	د مړي صندوق

ښه خوی

په خویونو کې ډېر فرق دی
 حینې هسې خوی آغاز کا
 چې پیل هم خې ښار شي
 چې پردي يې خد متکار شي
 «خوشحال ختک»

په	لغتونه	معنی	په	لغتونه	معنی	په	لغتونه	معنی
۱	ښه خوی	ښه عادت	۳	فرق	بېلول	۵	آغاز	پیل
۲	ښار	پرېښودونکی	۴	خدمتکار	مخدکوونکی	۶	خبردار	آگاه

داووم اود اتم ټولګيو د پښتو مضمون د ژبې پروګرام

۱- د تعلیم او پوهنې د قانون له مخې او د پښتو ژبې د سترو استادانو او هم درو حیاتو ما هر ښوونکو تر نظر وړ ثابت ده چې داووم اود اتم ټولګيو زده کړو ته تر هغه اندازې پورې باید ښوونکي د ژبې پوره معلومات ورکړي چې د دغه ټولګيو د ټولو مضمونونو د زده کړې د جذب اهلیت او قابلیت ولري یعنې په املا، اوانشاء، لیکلو کې او همدارنګه د ټولو درسونو پوهې او حفظ کې لوی لاس ولري. نو بیا په دې اساس ښوونکي ته د ضرور ده چې د زده کړو د ژبې او پوهې د ډېرو موضوعاتو په لارو چارو کې زیار وباسي او د زده کړو د لاسپې د ژبې د سړي او چټولر په هکله په مناسبت ډول ګام په ګام د ژبې تدریس مخکې بوزي. او خصوصاً د اشاراتو، د نیمګړو جملو پوره کول دي په زده کړو کار وکړي.

۲- ښوونکي ته په کار دي چې د تدریس په وخت کې د درس ټولې فقرې په تطبیقي شکل د ګرامر په داخل کې شاګردانو ته وښايي او هم دې د خاص مهال ویش د مخې ښځ په ښځه د ګرامر تدریس هم وکړي چې په معیاري ډول د ژبې د پوهې سطحه یې لوړه شي.

۳- د ژبې ښوونکي ته د ضروري ده چې د ژبې زده کړه شاګردانو ته د تدریسي پلان په مطابق ترسره کړي. لکه چې مخکې یې یادونه شویده په هنې ګټه وشي او بیا تدریس ورکړ شي.

۴- د ژبې ښوونکي ته په کار ده چې د پښتو ژبې دستور او نامتو اديبانو او شاعرانو او نامتو ټکنکيالي قهرمانانو د کارنامو څخه اوسمهال د هغوی د ښوونکي څخه زده کړي خبر او پوره کړي. لکه په لاندې درسونکي؛

www.libtool.com

اصلاح لاره

اورېدلی مودي چې د اټکستان پادشاه پنځم جارج د تخت د - کښېناستلونه مخکې یو وخت امیر البحر مقرر شو. د هغه ځای قاعده ده چې هر نوی آمرکوي ادارې ته چې ورشي نولومړي څو ورځې خاص د دغه ادارې دفترونه کوري، علم راويي، او وروسته په کار شروع کوي. پنځم جارج په دې سلسله کې کوم وخت چې د هماغو د سوانحو دفتر کوري، دیو سري د سوانحو پانې یې ولوستلې چې پخوا څومره آمران په هغه تېر شوي وو، ټولو په سرو قلمونو په دغه پانې کې د دغه شخص ښکاري او بېد اخلاق لیکلي وه.

امیر البحر (جارج) دغه سري راوغوښت او د دغه د سوانحو پانې یې ورښکاره کړې چې دغه دی ستا آمرینو ستا په باب کې دایادداشتونه پرېښي دي مګر نه غواړم چې ستا د سوانحو پانې په بد عمل کې وي نه غواړم چې ته یو کاري او اخلاقي سري شي، دغه دی زه ستا په مخ کې ستا د سوانحو پخوانی لایحه شکوم.

نودده د سوانحو لایحه یې وشکوله دریا ب ته یې واچوله او وې ویل د دې ورځې نه وروسته ستا سوانح بیا د سره څخه لیکل کېږي. اوس ته پوره اختیار لرې چې د خپلو سوانحو په لایحه کې د هر شي په لیکلو راځي اوسې هغه به

کول چي په دغه وطن کې غیر مسلمان نشته عرب دی که ترک وي که سودان
 وي یا اندونیشیا، دی هر خای او هر قام او ولس هم د دغې قام مخه غیر مسلمان
 موجود وي. لیکن پښتون کې غیر مسلمان هډو په تصور کې هم نه شي راتلای نو
 ځکه د دې وګړي او قام نسل او دده د ژبې د تحقیق په لړ کې باید چې دا خبره
 هېڅکله د ذهن نه ونه ویستې شي چې دا وګړي دا بتلانه په خپل دین آئین
 او ژبه ټینګ ولاړ اغلی دی. یاد لرل په کار دی چې که نړۍ د یو مخ نه په بل
 مخ واوړي د دې قام ژبه به او هم آئین به پښتوي. سره د دې چې د
 تاریخ په دورو کې د نورو بهرني خلکو له په نورو نومونو کې ذکر شوی دی.
 لیکن پښتون په غیر پښتون نه بل نوم نه مني.

ولیکل شي . وايې چې ددې واقعي شخه د دغه سړي په حيات او ژوند کې داسې عميق اثر ولوبېد چې تردې وروسته هغه بېخي بل سړی شو او بڼه بڼه خدمتونه يې د لاسه وشو .

www.libtool.com.cn

شېر	لغتونه	معنی	شېر	لغتونه	معنی
۱	سلسله	لړ	۴	عمیق	ژور
۲	سوانح	کیفیت او احوال	۵	خدمت	زیار
۳	لایحه	اصول نامه			

نظم

راشه حال د زمانې پښته له ما
که هنداره د انصاف ورکړم په لاس
که نقصان د دنیا بولي پر ځان تريخ
نری ستن که په ځان چڼ کې ته شي خوښ
مخلص، لویه تجربه لري په دا
پکې ویني به سړی مخ د بلا
دامنه چې بل ته هم دی تاوان تريخ
پروا هم کڼه د تینو باران تريخ

د پورته نظم مطلب په نثر کې :- مخلص شاعر وايي : راشه د زمانې حال زما
شخه وپوښته ولې چې زه په دې کالو په تجربه لرم . که د انصاف هنداره ستا په لاس
درکړم نو ته به د سړي مخ د بلا په شان پکې ووينې . که ته د دنیا نقصان پخپل ځان
تريخ بولي نو دا بڼه ومنه چې پر بل چا هم د دنیا تاوان تريخ دی .

د پورته نظم خلاصه مطلب :- مخلص وايي : چې ما د زمانې په خلکو د پوره تجربه کړېږي
که څوک دخپل ځان نقصان او بدي نه غواړي نږدې نور په نقصان او بدي رسولو کې دې
کې ښې نه کوي . ښه چې پر خپل ځان ښه کڼې نو پر نور وباندې يې هم ښه کڼه . دا وروستۍ نظم مطلب
چې وليکل شو

د لومړي ټولګي او پنځم ټولګي د ژبې د زنگې

د مقاصدو مقایسه

مشاهد کونه

پنځم ټولګی

۱- چېرته خاص مهم حای ته چې لار
شي دهغې په هکله ورته یوه څه اندازه
معلومات حاصل شي

۲- د چاپیریال د شیانو مختلف استعمال
کول او په کار راوړل وښيي او پرې دې
زیاتې خبرې وکړای شي.

۳- د اشارو په مرسته نامکمله او نیمګړې
قصې مکملې او پوره کړای شي.

۴- هر ډول واقعا او پېښې او تجربې چې پرې
تېرېږي یا یې ویني هغه پخپلو لفظونو کې بیان کړای شي.

لومړي ټولګی

۱- دخپل کور، کوڅې، ماحول او ښوونځي
کې د مشخصه شیانو نومونه واخستلای
شي یعنې په هغو شیانو چې دهغې درک
د پنځو حواسو له مخې کولای شي.

۲- په چاپیریال کې د موجودو شیانو
په هکله خبرې اترې وکړای شي او دهغې
د استعمال نه هم باید خبر شي.

۳- د تصویرونو په مرسته ویلي
شوی قصې په خپلو لفظونو کې
تکرار او تمرین کړای شي.

۴- د ورځني شیانو، رنګونو قداو
قامت کې توپیر وکړای شي.

۵- توري يواځنى حالت کې وپېژني .

۶- د تورو درې واړه حالتونه هم وپېژني .

www.libtool.com.cn

اوږدېدل

پځم ټولګی

لومړې ټولګی

- ۱- په خبرو باندې پوره توجه ورکولای شي .
- ۲- په خبرو اوږدېدو کې تکلیف محسوس نه کړي .
- ۳- ریډیو او ټیپ اوږدېدای شي او پرې وپوهېږي .
- ۴- چې شعرونه واورې نو ځینې ورته په حفظ او یاد کې پاتې شي .
- ۵- صحیح پیغام وسونه وکړای شي .
- ۶- تیلیفون باندې خبر ورسول او حاصل کړای شي .
- ۱- پېچاپیريال کې موجود اوازونه جلا جلا توپیر کړای شي .
- ۲- د هم آوازو تورولوکه «ج» او «ښ» توپیر وکړای شي .
- ۳- په ارامۍ سره اوږدېدای شي .
- ۴- تقریري یازباني هدایت یا حکم چې واورې نوږدېدای پوه شي .
- ۵- د سمې آلا توپه خبرو وپوهېږي .
- ۶- د لهجې نه احساسات معلوم کړای شي .

خبرې کول

- ۱- خپل مشاهدات او تاثرات په آسانی بیان کړای شي .
- ۲- خپل خواهشات او تمناګانې په ښه انداز واورې .
- ۳- چې ګڼې غونډې ته تقریر وکړلای شي .
- ۱- خپل کور او چاپیریال په هکله درې دقیقو پورې خبرې وکړای شي .
- ۲- خبرې کولو کې ویره او شرم محسوس نه کړي .
- ۳- ویلې خبره چې بیا بیا تکرار نکړي .

پځم ټولګی

۴- تلفظ اولهجه دې صحیحه کړي.

۵- په مباحثه کې حصه واخلي او د لیلونه وړاندې کړي.

۶- دخپل چاپیریال په شخړه او واقعاتو خبرې وکړای شي.

۷- په تسلسل سره د فکر او خیال اظهار وکړای شي.

۸- په ډرامګۍ کې برخه واخستې شي.

لومړۍ ټولګی

۴- په غیر دڅه عذر نه نښتې او په سلګو خبرې ونه کړي

۵- په رو، رو یا ژر، ژر خبرې ونه کړي.

۶- د ماشومانو نظمونه او قصې ولورول شي.

۷- اورېدلي خبره پخپلو خبرو کې بیان کړای شي.

لوستل

۱- (خط) ورځ پانډه او داسې نور ولوستي شي او مطلب ترې واخستې شي.

۲- نظم ولوستي شي اوڅه ترې یاد کړي شي.

۳- نسبتاً زیاته مطالعه وکړي شي.

۴- څه اندازه لوړې قصې او متن ولوستي شي.

۵- اسان ساینس او تکنیکي معلومات حاصل کړي شي.

۱- توري او الفاظ په شکل اوواز تر منځه وپېژني.

۲- توري په درې واړو حالتونو کې وپېژني.

۳- د الفاظو مطلب باندې پوه شي.

۴- واړه ماشومان قصې ولوستي شي.

۵- د مرغیو او څاروولو بو په هکله - معلومات حاصل کړي شي.

لیکل

- ۱- د قلم - تباشیر او پنسل و نیول
شي.
- ۲- په ګوته تباشیر او پنسل بې ترتیبه
راکښ کړي شي.
- ۳- د تګواو غاښوا هیت ورته معلوم شي.
- ۴- توري جدا په سر کې، مینځ کې او -
آخر کې وپېژندی او ولیکي شي.
- ۵- د تورو او ساده الفاظو املا، ولیکي.
- ۶- پوره لفظ ولیکي شي.
- ۷- نقطې، غاښي، او دایره صحیح صحیح
راکاري.
- ۸- بې ترتیبه چارټ جوړ کړي شي.
- ۱- ښایسته او ښکلې لیک ولیکي
شي.
- ۲- سوالیه، مخښه، دیش په خپل خپل
حای ولیکي شي.
- ۳- پیرګراف جوړ کړي شي.
- ۴- درخواستونه، خطونه او دعونا ې
ولیکي شي.
- ۵- په املاو کې غلطی ونه کړي.
- ۶- په تباشیري تخته په روانۍ سر ولیکي شي.
- ۷- خپل تاثرات ولیکي شي.
- ۸- د خپل صنف یا ټولګي د پاره ښکلې چارټ
جوړ کړي شي.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پښتو پښويه يا ڪرامر

«پښتوالفبا»

د پښتوالفبا او توري (۴۲) دی، ا-ب-پ-ت-ټ-ث-ج-چ-
 ځ-څ-ح-خ-د-ذ-ډ-ر-ړ-ز-ږ-ژ-س-ش-ښ-ص-ض-ط-
 ظ-ع-غ-ف-ق-ک-گ-ل-م-ن-ڼ-و-ه-ه-ع-ی .
 په دغه تورو کې (۲۲) دوه وېشت توري د پښتواو دري ترمنځ شریک دي؛
 او (۸) اته لاندیني توري چې د پښتو خاص توري دي، لکه: ټ-ډ-څ-ځ-ڼ-
 ږ-ښ-ڼ-یولای په پښتو کې استعمالېږي، په پښتو کې د عربي ژبې دغه
 لاندې توري چې د عربي ژبې ځای توري هم دي استعمالېږي: ذ-ث-ح-ص-
 ض-ط-ظ-ع-ف-ق. مګر په پښتو کې دغه توري نه راځي او که په کومو
 کلمو کې دغه توري وي نواصلاً به دغه پښتو نه وي.

کومکي غبرونه

www.libtool.com.cn

کومکي غبرونه په پښتوکې په دوه ډوله دي. اول ډول يې خوځندي (حرکتونه) دوهم ډول يې توري دي. مونږ ټول اصلي توري د دغه غبرونو په مرسته ويلي شو؛ او پښتوکې لاندیني خوځندي موجود دي.

الف : زور لکه: وړ-غر-غن....

ب : زورکي لکه: وچ-مچ-....

ج : زېر لکه: علم-ېل-حس....

دا خوځندي اوس د پښتو کلمو په سر کې نه راځي او په دخپلو کلماتو کې استعمالېږي.

د : پېښ، لکه: تهامل-تغافل-تحمل.... دا خوځندي هم ددري او-

عربي کلماتو د دخپلو کې راځي.

ه : په پښتوکې کله کله په يونيم حرکت باندې د آواز زيات فشار او زور

راځي چې هغه ته خچ وايي او د خچ په راتلو سره دکلمې معنی د بلې څخه توپير پيدا کوي

لکه: غوټه-که د آواز زور په اوله څپه باندې راشي نو (غوټه) دکندهې معنی ورکوي

او که په دوهمه څپه باندې زور راشي يعنی په (ت) باندې نو دغوټې معنی ورکوي.

کومکي توري

په پښتوکې کومکي توري څلور دي، مگر هغه وخت کومکي گڼل کېږي چې

ساکن توري وي او دغه ترې بل کومکي توري نه وي، دغه توري په وروسته

ډول دی. (الف-واو-ی-ه).

۱- الف:- دکلمې په منځ، اول او آخر کې راځي لکه: بابا-انا-لار اونور....

۲- واو :- په پښتو کې په څلور ډوله دی ،

a: نرم واو : چې نرم ویل کېږي اود دغه توري يې زور ولري لکه : لو- پلو چلو...

b: څرکند واو : چې دغه توري يې څرکند او دروند پېښ ولري لکه : الو- کچالو- تالو...

c: کوچنی واو : چې دغه يې لنډ سپک پېښ موجود وي لکه : لمړې- تاسو...

d: اوږد واو : چې اوږد او نرم ویل کېږي اود دغه توري يې اوږد ویل کېږي

او اوږد پېښ لري لکه : زانگو- پيشو- بيزو- پښتو....

۳- ی :- په پښتو کې پنځه ډوله ده :

a: نرمه ی : چې پسته ویل کېږي اود دغه توري يې زور ولري لکه : سرې- لوړې...

b: څرکند ی : چې دغه توري يې څرکند او دروند زیږ ولري لکه خپلوي- دوستي....

c: زورکی والی : چې دغه توري يې زورکی ولري اود کله يې په آخر کې راځي لکه : چوکۍ- خولۍ...

d: اوږده ی : چې اوږده ویل کېږي اود دغه توري يې اوږد زیږ ولري لکه : شېدې- مېنې...

e: کوچنی ی : چې دغه توري يې لنډ زیږ ولري لکه : لاندي- باندې- لارې....

۴- ه :- په پښتو کې په دوه ډوله ده :

a: څرکنده اولویه ه : هغه ه ته وايي چې دغه توري يې زور ولري لکه چوڅکه، غواکه اوداسې نون...

b: پټه یا کوچنی ه : هغه ه ده چې دغه توري يې زورکی ولري لکه : نیکه- مرغه....

د کلمو قسمونه اود کلام توکي

هغه لفظ چې د یوې معنی او یوه مقصد لپاره دخولې اوژبې څخه

راوړي کلمه بلل کېږي یا په بل عبارت معنی دار لفظ ته کلمه ویل کېږي. مونږ د یو مقصد

د څرکندولو لپاره پوره احتیاج یو چې څوکې سره یوځای کړو. د کلمو د یوځای کولو

څخه کلام جوړېږي ؛ په پښتو کې د کلمو قسمونه اود کلام توکي په لاندې ډول دي :

۱- اسم یا نوم : چې د یو شي نوم وي لکه : چوکۍ- کلاۍ- چرک....

- ۲- ضمير: چې دا اختصار اولند يزيه غرض استعمالېږي لکه: زه - ته - هغه
- ۳- صفت: چې د برونوم حالت او څرنگوالی بيانوي لکه: تور - سپين - ډېر - لن
- ۴- فعل: هغه کلمې ته وايي چې په يوه زمانه کې په يو کار يا عمل باندې دلالت وکړي لکه: ځم - راځم
- ۵- ادا ت يا توري: هغه دي چې مستقلة او خپلواکه معنی نه لري او د فعل او د نومونو سره د يو معنی لپاره استعمالېږي لکه: ژر ژر - نن پرون

د مفهوم له مخې د نوم ډولونه

نوم د معنی او مفهوم له مخې په پنځه ډوله دی:

- ۱- خاص نوم: چې يو خاص سړي يا خاص شی را معرفي کوي لکه: رحمان بابا
سيد جمال الدين افغاني
- ۲- عام نوم: هغه نوم دی چې خاص شی يا خاص سړي ته يې نه مرادېږي او په ټولو شيانو دلالت کوي لکه: ښار - موټر - رکشا
- ۳- د جنس نوم: هغه دی چې په لږو او ډېرو باندې يوشان دلالت کوي لکه: اوږه - بڼه - تېل - کاغذ
- ۴- د جمعيت نوم: هغه دی چې په لفظ کې مفرد او په معنی کې د يوې ډلې او جمعيت لپاره راځي لکه: ږمه - جرگه - اولس ... د جمعيت نوم د ډېرو په لحاظ هم جمع کېدی شي لکه: جرگې - ږمې
- ۵- مجرد نوم: هغه دی چې مادي وجود نه لري او په ستورگونه ليدل کېږي لکه: عقل - پوهه - ويره - وجدان

د جوړښت په لحاظ نوم په دوه ډوله دی

- ۱- بسيط نوم: هغه نوم ته وايي چې مفرد کلمه وي او نور توکي ونه لري لکه: لاس

مېز- اور- کټ

۲- مرکب نوم :- هغه نوم دی چې د دوو یا زياتو کلمو څخه جوړ شوی وي لکه :
جلال آباد - شېرپور - کندهار . . . مرکب نوم کله کله په لنډه او مرکب صورت
سره هم راځي لکه : ترله (د تره لور) تورزی (د ترور زوی)

مذکر او مؤنث

ټول نومونه په پښتو کې د کیفیت او جنسیت له مخې په دوه ډوله دي یعنې
نرینه او بنځینه - او دغه ډول په ډولونه ځینې نځینې لري چې په وروسته ډول
ښودل کېږي .

۱- نرینه نوم نځینې :- کوم نومونو اوصفتونو کې چې په پای کې وروسته
دغه علامې راشي مذکر یا نرینه نومونه ګڼل کېږي .

a: نر مه ی بلکه : سرځی - لرگی - منگی

b: څرګند واو بلکه چاقو - تالو - الو - میلو

c: کوچنی (ه) بلکه : تره - نیکه - سار

d: نرم واو بلکه : لو - پلو - چلو

e: هغه ټول نومونه چې په آخر کې اصلي توري راغلي وي مذکر ګڼل کېږي

لکه : لاس - اور - غل - مل - چل - شل

یاد ښت :- هغه ساکنه (ی) چې د څخه یې ساکن (واو) یا (الف)

وي د اصلي توري حکم لري لکه : چای - زوی - ځای

۲- بنځینه نوم نځینې :- هغه نوم کې اوصفتونو کې چې په آخر کې یې

دغه وروسته نځینې راغلي وي مؤنث یا بنځینه نوم ګڼل کېږي :

a: څرګنده ه بلکه : اسپه - لخته - توره - سپینه

د پښتو ژبې اهمیت

۱- د تهجي حروف په میدان کې که مونږ وګورو نو د پښتو ژبې په دغه باب له ښه او پراخه برخه رسېدلې ده ځکه چې نه دانګرېزي او نه د عربي او فارسي حروف او همداسې داردود تهجي حروف دومره توري لري. د واقعیت او مشاهدې له مخې د پښتو د تهجي حروف دخلوېښت نه زيات وګم لري، اردو ژبې سره يو دېرش توري د عربي ژبې يو کم دېرش، فارسي سر اته وېشت او دانګرېزي سره خايله بيله شپږ وېشت توري دي د تورو د زياتوالي نه د پښتو ژبې پراخوالی او انکشاف ثابت دی او د ژبې پراخوالی ثابت دادي چې په دې کې دنورو ژبو د تورو او الفاظو خپلولو اهليت شته دی ځکه که مونږ بې دې ته وګورو نو نورې ژبې په ځينو ځايونو کې د پښتو الفاظو خپلولو کې پاتې راځي.

مطلب داشو چې پښتو ژبه لکه دخپلو ويونکو خوی لري لکه د مثال په ډول د مېله لفظ داسې مېلستيا کوي چې دغه مېلستيا يې خپلوی کې بدله شي.

۲- پښتو دېره زړه ژبه ده اولکه څنګه چې يې د ويونکو خوی بوی، کره وړ، ناسته پاسته، دود او دستور کې خپل مخصوص انداز لري دغه انداز د دې ژبې هم دی

SOS/PG* BELGIUM-SOLIDARITE AFGHANISTAN

PER CENTES PRO CENTIBUS

www.libtool.com.cn

Solidarité Afghanistan

د افغان مهاجروښوونکولپاره تربيتي پروگرام

PASHTO **پښتو**

مرتب: عبدالصبور «غزني»
خپرونکی: سيد منظر جان «ساجد»

د مېر کال ۱۹۸۷-م

SOS/PG* BELGIUM-SOLIDARITE AFGHANISTAN

www.libtool.com.cn

Solidarité Afghanistan

د افغان مهاجرو ښوونکو لپاره تربیتي پروګرام

پښتو PASHTO

مرتب: عبدالصبور «عزیزی»

خپرونکی: سید منظر جان «ساجد»

دسمبر کال ۱۹۸۷-۸۸

فهرست

شماره	مضمون	مخ	شماره	مضمون	مخ
۱	دېښتو د ژبې تاريخ		۱۵	د ښه ليک د زده کړې لارې چارې	
۲	دېښتو د ژبې اهميت		۱۶	د ليک، نڅېښې، نښانې	
۳	د ماشوم د ژبې د زده کړې لومړۍ		۱۷	د ليک زده کړه کې د املا د اهميت	
۴	تصويرونه، چارټونه، ماڼۍ لونه		۱۸	د املا د اصول	
۵	د ليک اوليکو مهارتونه		۱۹	انشاء ليکنه	
۶	د لومړۍ زده کړې منشاء او مقاصد		۲۰	متلونه	
۷	دېښتو د ژبې د زده کړې خاص مقاصد		۲۱	لنډۍ	
۸	د ژبې د زده کړې بنيادي اصول		۲۲	دېښتو د ژبې د نندارو ژبو	
۹	دېښتو د زده کړې لارې چارې		۲۳	شفاهي تمرينونه	
۱۰	د ژبې زده کړې زو پورې لارې چارې		۲۴	د کلیدي الفاظو استعمالول	
۱۱	د شغل تحريک		۲۵	د ربطيه کلماتو استعمالول	
۱۲	د لوبو تحريک - د رشک او تضاد تحريک		۲۶	د مشخصه موضوع تمرين	
۱۳	توره تخته		۲۷	د مشتق نيم تخنه نور نومونه	
۱۴	کړه کتنه		۲۸	د نيمگړې جملې پوره کول	

شماره	مضمون	مخ	شماره	مضمون	مخ
۲۹	دلنډې جملې بدلول په اوږدې.....		۵۰	د تشبیه غرض	
۳۰	درېطیه کلمه په واسطه د موضوع.....		۵۱	د تشبیه ادات په اشعارو کې	
۳۱	د پښتواصلحاتو استعمال....		۵۲	مجاز	
۳۲	داستفهامي کلماتو استعمال		۵۳	استعاره	
۳۳	په جملو کې د زمانو تمرینات		۵۴	د تشبیه او استعارې توپیر په اشعارو کې	
۳۴	(ددیم توکي، دیم، خلورم او تراکم.....		۵۵	مصرعه استعاره	
۳۵	د لومړي توکي او پنځم توکي د ژبې....				
۳۶	پښتني پښویه (گرامر) او کومکي.....				
۳۷	د کلمو قسمي او دکلام تریکي				
۳۸	د مفهوم له مخې دنوم ډولونه او.....				
۳۹	د مونث ډولونه او مونث جوړونه				
۴۰	مفرد او جمع				
۴۱	نځینه جمعې				
۴۲	د اسم حالتونه				
۴۳	نه بدلېدونکي نومونه				
۴۴	په پښتو کې د پردو لغاتو قانون				
۴۵	ضمیرونه				
۴۶	فعل				
۴۷	د مصدر پېژندنه				
۴۸	د بیان علم، تشبیه				
۴۹	د تشبیه مثالونه په اشعارو کې				

ماخذونه

- د دې کتاب په ليکنه کې د دې لاندې ماخذونو څخه استفاده شوېده.
- ۱- لريننگ ماډيولز قري اداره نفسيات قائد اعظم يونيورسټي اسلام آباد.
- ۲- ډيپل (DAPL) پاک جرمين لومړني تعليمات پېښور.
- ۳- پښتولارې چارې (پښتواکيډمي پېښور).
- ۴- پښتوگرامر «پښويه» پښتوتولنه کابل.
- ۵- «علم بيان» پښتوتولنه کابل.